

โครงสร้างสีตันสายสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม

The vivid structure of cultural correlation

นางสาว ศศินันท์ รัตนารณพิศิษฐ์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559– 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

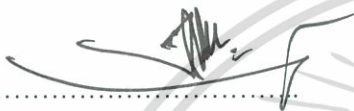
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

กรรมการ

กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

.....
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

กรรมการ

กรรมการ

.....
(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

กรรมการ

.....
(อาจารย์กฤษ งามสม)

กรรมการและเลขานุการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนล ดิรุจิเจริญ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

.....
(อาจารย์กฤษ งามสม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	โครงสร้างสีสันสายสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม
	The vivid structure of cultural correlation
ชื่อ	นางสาว ศศนันท์ รัตนภรณ์พิศิษฐ์
รหัสนักศึกษา	56020567
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559 – 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

ประเทศไทยกับประเทศจีนได้มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันมาอย่างยาวนาน ในสมัยก่อนนั้นชาวจีนได้เข้ามาตั้งรกราก ทำให้เกิดการถ่ายทอดขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง คนไทยได้มีการรับเอาภาษา ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมจีนไปปฏิบัติในหลายเรื่อง วัฒนธรรมบางอย่างของจีนได้ มีการผสมผสานให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของไทยกันอย่างกลมกลืน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา นาย กฤษ งามสม ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณบิดามารดาที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปนิพนธ์นี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ศศนันท์ รัตนารณพิศิษฐ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	5
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	27
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต	27
3.1.1 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2557	27
3.1.2 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2558	28
3.1.3 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2559	30
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงาน	33
4.1 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์	35
4.1.1 ส่วนที่แสดงถึงโครงสร้างสถาปัตยกรรมจีน	35
4.1.2 ส่วนที่แสดงถึงความเชื่อชาวจีน	41
4.1.3 ส่วนที่แสดงถึงความเชื่อชาวไทย	44
บทที่ 5 บทสรุป	48
เอกสารอ้างอิง	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์	50
ประวัติผู้เขียน	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. วัดจีนประชาสโมสร (เล่งฮกยี่)	3
2. โรงละครจีน (โรงจิว)	4
3. แบบหลังคาสถาปัตยกรรมจีน	5
4. วัดเล่งเน่ยยี่	6
5. หลังคาศาลเจ้าจีน (มูลนิธิการกุศล)	7
6. แบบร่างส่วนประกอบภายนอกศาลเจ้าเทียนอันกง	8
7. แบบร่างส่วนประกอบภายในศาลเจ้าเทียนอันกง	9
8. การแสดงละครจีน (จิว)	10
9. การแสดงจิว	11
10. โรงจิวเก่า เขาวราช	14
11. ส่วนประกอบของตา	17
12. การผสมสีปฐุมภูมิตนลากขาว	18
13. ศาลเจ้ากวนอู	20
14. Massimo Uberti	22
15. Neon Light Installations , Massimo Uberti , Design Miami , 2014	22
16. ศิลปิน Do Ho Shu	23
17. The perfect home II , Do Ho Shu , Lehmann Maupin Gallery , 1962	23
18. Reflection , Do Ho Shu , Hermes Gallery , 1962	24
19. Rathin Barman	25
20. Home, and a Home, Rathin Barman , SAM at 8Q , 2016	25
21. ผลงานชื่อ “ชุดน้ำชาของอาม่า”	27
22. ผลงานชื่อ “ตู้สะสม”	28
23. ผลงานชื่อ “อาแปะจีน”	29
24. ผลงานชื่อ “สองฝักฝิ่ง”	29
25. ผลงานชื่อ “ย่านจีน”	30
26. ผลงานชื่อ “ประตูแดง”	31
27. ผลงานชื่อ “เมืองมังกร”	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
28. โครงสร้างสิ่งของเครื่องใช้	33
29. โครงสร้างสถาปัตยกรรมจีน	33
30. โครงสร้างรูปแบบ โคมตั้งถั่ง	34
31. โครงสร้างสถาปัตยกรรมรูปแบบใช้ไฟแบล็คไลท์	33
32. ชุมชนจีนยามค่ำคืน	35
33. ภาพแสดงสีส้มเมืองกรุงยามค่ำคืน	35
33. โครงสร้างสถาปัตยกรรมและลวดลายของวัดมังกรกลาเวส	36
35. โครงสร้างสถาปัตยกรรมจีนในกรุงเทพฯ	36
36. ฐานเสาวัดไทย	37
37. คัดเหล็กตามแบบร่าง	38
38. เชื่อมประกอบเหล็กที่คัด	38
39. เชื่อมประกอบโครงสร้างแต่ละส่วน	39
40. ขัดลวดละเอียดให้มีความเนียนเป็นเนื้อเดียวกัน	39
41. ฉาบสีโครงสร้างด้วยสีสะท้อนแสง	40
42. ติดตั้งหลอดไฟ	40
43. กระจกรูปภายในศาลเจ้าจีนในพื้นที่วัฒนธรรมไทย	41
44. ประกอบเชื่อมโลหะ	42
45. ประกอบชิ้นส่วนขัดลวดละเอียด	43
46. ฉาบสีสะท้อนแสงบนโครงสร้าง	43
47. วัดชำปอกง	44
48. แบบร่างโครงสร้างวัดไทย	44
49. กระจกรูปไทย	45
50. เชื่อมประกอบโลหะ	46
51. การประกอบเชื่อมโลหะ	47
52. ฉาบสีสะท้อนแสงลงบนโครงสร้าง	47
53. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	51
54. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

55. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ประชากรส่วนมากของประเทศไทยมีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากในหลายพื้นที่ จากชาวจีนพลัดถิ่นที่อพยพมาประกอบอาชีพสร้างฐานะ จนตั้งรกรากที่อยู่อาศัยและสร้างครอบครัวก่อให้เกิดความผสมผสานกลมกลืนกันระหว่างสองวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาวไทยเชื้อสายจีนที่พบเห็นได้ในทุกวันนี้

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-จีนมีมาอย่างยาวนาน สืบเนื่องจากชาวจีนที่มีประวัติการอพยพไปยังดินแดนต่างๆ เพื่อตั้งรกรากและสร้างฐานะ ชาวจีนเริ่มเข้ามามีความสำคัญ ในทุกๆอาชีพทั้งเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมของประเทศไทย

ชาวจีนมีความโดดเด่นมากทางการค้าขาย ประเทศไทยมีการสนับสนุนพ่อค้าและนักธุรกิจชาวจีนที่อพยพมาซึ่งมีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และยังพัฒนาความสัมพันธ์ทางการค้าของไทยจีนให้มั่นคงและยั่งยืนขึ้น ชาวจีนจึงได้รับอนุญาตให้ทำธุรกิจอย่างเสรี ทำให้ชาวจีนอพยพมายังประเทศไทยเป็นจำนวนมาก เพื่อมาหางานสร้างฐานะและส่งเงินกลับไปยังครอบครัวในประเทศจีน และได้มาตั้งหลักแหล่งอาศัยอยู่ถาวรในพื้นที่ดินแดนต่างวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิต ชาวไทยเชื้อสายจีนมีความมานะอดสาหะ ในการประกอบอาชีพเพื่อสร้างฐานะให้มีความก้าวหน้า การปรับตัวเข้าหาบริบทต่างๆ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตให้มีกินมีใช้ในต่างถิ่นได้ ในแบบที่มีเอกลักษณ์และแบบแผนเฉพาะสำหรับตัวชาวจีน โฟ้นทะเล ที่นำมาปรับใช้ในดินแดนต่างวัฒนธรรม จนเกิดการซึบซับผสมผสาน ทางด้านการดำรงชีวิต เชื้อชาติ วัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณีปฏิบัติจนเกิดความผสมผสานกลมกลืนกัน

ในปัจจุบันชาวจีนพลัดถิ่นก็ได้กลายมาเป็นชาวไทยเชื้อสายจีนที่มีแหล่งที่อยู่อาศัยและได้นำวัฒนธรรมเข้ามากลมกลืนผสมผสานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งสามารถสังเกตได้จาก ประเพณี วัฒนธรรม อาคารบ้านเรือน สิ่งของเครื่องใช้ ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงถึงเอกลักษณ์ของชาวไทยเชื้อสายจีนซึ่งเป็นบรรพบุรุษของตัวเองเพื่อสะท้อนถึงสังคมในมุมมองของชาวไทยเชื้อสายจีน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตเอกลักษณ์ของชาวจีนพลัดถิ่น การทับซ้อนผสมผสาน การแลกเปลี่ยน และยอมรับปรับเปลี่ยนกันระหว่างสองวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกัน เพื่อแสดงสุนทรียภาพทางความงามจากโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่เกิดจากการผสมผสานเป็นหนึ่งเดียวกันของชาวไทยเชื้อสายจีน

1. เพื่อแสดงถึงเอกลักษณ์ในวิถีการดำเนินชีวิตของชาวไทยเชื้อสายจีน
2. เพื่อแสดงให้เห็นถึงอุปลักษณะนิสัยของชาวไทยเชื้อสายจีน ที่มีความขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพการงานจากอดีตมายุคปัจจุบัน บนพื้นที่วัฒนธรรมที่ต่างกันจนเกิดการผสมผสานเข้าหากัน
3. เพื่อแสดงลักษณะความเป็นอยู่ที่เป็นรากฐานของชาวไทยเชื้อสายจีนบนพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่มีแตกต่างกันในการอยู่อาศัย

1.3 ขอบเขตของโครงการ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า ใช้กระบวนการทางศิลปะแสดงออก ผ่านรูปแบบของโครงสร้าง โดยข้าพเจ้าจำแนกขอบเขตของการสร้างสรรค์ออกเป็น 3 ด้าน

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา
  - เอกลักษณ์วิถีชีวิตและอุปลักษณะนิสัยของชาวจีนโพ้นทะเลที่อพยพมายังประเทศไทย
  - อาชีพที่ชาวจีนโพ้นทะเลประกอบการทำงานมาหากิน เพื่อสร้างฐานะ
  - ประวัติชาชาวไทยเชื้อสายจีนที่มาอยู่อาศัยในประเทศไทย
  - วัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี ของชาวไทยเชื้อสายจีน
2. ขอบเขตทางด้านรูปแบบ
  - ผลงานเป็นศิลปะ ที่เกิดจากประกอบเหล็กให้เป็น โครงสร้าง ที่มีโครงสร้างซ้อนทับกันแบบเหมือนจริงที่เกิดจากการจำลอง
  - ใช้วิธีการติดตั้งไฟ ให้ดวงแสงส่องเหมือนลักษณะของโคมไฟคนจีนที่มีประดับตามบ้านเรือนของชาวไทยเชื้อสายจีน
3. ขอบเขตทางด้านเทคนิค
  - กรรมวิธีทางประติมากรรม เทคนิคเชื่อมเหล็ก และติดตั้งไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

ประเทศไทยกับประเทศจีนได้มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันมาอย่างยาวนาน ในสมัยก่อนนั้นชาวจีนได้เข้า ทำให้เกิดการถ่ายทอดขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง คนไทยได้มีการรับ เอาภาษา ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมจีนไปปฏิบัติในหลายเรื่อง วัฒนธรรมบางอย่างของจีนได้ มีการผสมผสานให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของไทยกันอย่างกลมกลืน

กระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจาก วัฒนธรรมเชื้อชาติทางครอบครัวที่แทรกซึมเป็นส่วนหนึ่งในความเป็นอยู่ประจำวัน ความสัมพันธ์ทางเวลาและความทรงจำที่สำรวจได้จากครอบครัว

ในปัจจุบันชาวจีนพลัดถิ่นก็ได้กลับกลายเป็นชาวไทยเชื้อสายจีนที่มีแหล่งที่อยู่อาศัย และได้ นำวัฒนธรรมเข้ามากลมกลืนผสมผสานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพื่อสะท้อนถึงสังคมในมุมมองของชาวไทยเชื้อสายจีน ให้เห็นถึงลักษณะความเป็นอยู่ที่เป็นรากฐานของชาวไทยเชื้อสายจีนบนพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันในการอยู่อาศัย ผ่านทางโครงสร้างสถาปัตยกรรมของแหล่งพักอาศัยชุมชนชาวจีนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ เกิดจากการผสมผสานกันกับวัฒนธรรมไทยเพื่อแสดง

ภาพที่ 1 วัดจีนประชาสโมสร (เล่งฮกยี่)

ที่มา : www.muangthai.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้ามีความสนใจใน โครงสร้างสถาปัตยกรรมและลวดลายของจีน ที่พบเห็นได้ทั่วไป ตามย่านชุมชน แหล่งที่พักอาศัย และสถานที่สักการบูชาของชาวไทยเชื้อสายจีน ที่ยังมีกลิ่นอาย เอกลักษณะของความเป็นวัฒนธรรมจีนอยู่

ด้วยครอบครัวของข้าพเจ้าเป็น “ชาวไทยเชื้อสายจีน” จากประสบการณ์และการสังเกตสิ่งรอบข้าง ทั้งทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิธีการดำเนินชีวิต และ ศิลปะการแสดง นั้น เอกลักษณะที่โดดเด่นและยังสามารถพบเห็นได้ทั่วไปคือการแสดงศิลปะจีน ที่สืบทอดวัฒนธรรมมายาวนาน คือ งิ้วหรือละครจีน ที่มีเอกลักษณ์ความโดดเด่นทางด้านศิลปะการแสดง การแต่งตัว และสีสันทที่สวยงามยามค่ำคืน เป็นการละเล่นเพื่องานฉลอง ข้าพเจ้ามีความสนใจในแสงสีที่ประดับตกแต่งบนโรงละครและตัวนักแสดงที่ชวนหลงใหลสะท้อนแสงในยามค่ำคืน จึงนำมาประยุกต์ใช้กับตัวงาน เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและขบขันสีสันทและลวดลายทางด้านวัฒนธรรม

ภาพที่ 2 โรงละครจีน (โรงงิ้ว)

ที่มา : <http://www.weekendhobby.com/camp/webboard/Question.asp?ID=9139>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

2.1.1 ในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกใช้โครงสร้างสถาปัตยกรรมจีนมาเป็นส่วนประกอบพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานทำให้ต้องศึกษาลักษณะทางโครงสร้างสถาปัตยกรรมจีน ได้แก่

ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของศาสนสถานจีน

หลายพันปีมาแล้วที่ชาวจีนยังคงยึดถือความงามตามแบบโบราณเป็นแบบฉบับในการสร้างสถาปัตยกรรมทุกยุคทุกสมัย สถาปัตยกรรมจีนนั้นไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย ศาสนสถาน หรือพระราชวังจะมีแบบอย่างทางสถาปัตยกรรม ฟัง และ โครงสร้างเหมือนกัน ส่วนประกอบของสถาปัตยกรรมจีนประกอบไปด้วยฐาน ตัวอาคาร และหลังคาเนื่องจากประวัติศาสตร์จีนมีมาอย่างยาวนาน ลักษณะทางสถาปัตยกรรมก็เปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยมของยุคต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบอย่างของหลังคา

แบบอย่างของหลังคาที่ใช้กันเป็นที่แพร่หลายนั้นมีอยู่ 9 แบบ

ภาพที่ 3 แบบหลังคาสถาปัตยกรรมจีน

ที่มา : หนังสือวิถีจีน (พรพรรณ จันทโรนานนท์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยมีโครงสร้างและลักษณะของหลังคาแตกต่างกัน เช่นบางแบบไม่มีสันหลังคา จึงทำให้ตัวอาคารมีความสว่างามที่ผิดแปลกกันออกไปในสังคมที่แบ่งชนชั้นของเงินในสมัยโบราณ แบบอย่างของหลังคาเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงยศศักดิ์ของผู้อาศัยด้วย นอกจากนี้จำนวนชุดสัตว์บนปลายสันหลังคายังสามารถบอกรับถึงความแตกต่างของชนชั้นได้ด้วย

แบบอย่างประดับสันหลังคาของสถาปัตยกรรมจีนที่นิยมใช้กันอยู่ในภาคกลาง มักทำเป็นหัวมังกรคู่ อ้าปากอมสันหลังคาใหญ่ ที่ปลายสันหลังคาเล็กซึ่งแยกออกมาจากสันหลังคาใหญ่นั้นทำเป็นชุดสัตว์เรียงกันจนถึงปลายสุดของหลังคา

ภาพที่ 4 วัดเล่งเน่ยยี่

ที่มา : <http://www.chillpainai.com>

ศาสนสถานของชาวจีนในกรุงเทพฯ ยึดถือลักษณะทางสถาปัตยกรรม และแบบอย่างของหลังคาตามที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่จะมีแบบหลังคาที่แปลกใหม่ออกไปอีกแบบหนึ่ง เรียกว่า ซานเหมินนึ่ง เชื่อกันว่าหลังคาแบบนี้เจริญขึ้นทางภาคใต้ของจีน แล้วแพร่กระจายไปในเมืองอื่นๆ ชาวจีนในกรุงเทพฯอพยพมาจากทางใต้ของจีนเป็นส่วนใหญ่ ก็ได้รับเอาแบบอย่างของหลังคานี้มาด้วย ส่วนสีที่ใช้ในศาลเจ้าในกรุงเทพฯนั้น ก็ยังคงยึดหลักตามแบบจีนดังกล่าวมาแล้วเช่นกัน โดยมักทำหลังคาสีเขียวบ้าง สีนํ้าเงินบ้าง เสา แป และช่อ เป็นสีแดง ตัวอาคารเป็นสีชมพู ทั้งนี้ก็เพราะต้องการให้ผู้มากราบไหว้บูชาเทพในศาล ได้รับความมั่งคั่งสมบูรณ์และความสงบสุข สำหรับวัดจีนในกรุงเทพฯ ก็มีแบบอย่างของหลังคาเช่นเดียวกับศาลเจ้า ส่วนสีที่ใช้ในตัวอาคารมักเป็นสีเหลือง ทั้งนี้เพราะสีเหลืองเป็นศาสนาพุทธ

การประดับหลังคาของศาสนสถานจีนในกรุงเทพฯ

ศาลเจ้าที่พบในกรุงเทพฯ ส่วนมากใช้หลังคาแบบซานเหมินดิง สถาปัตยกรรมแบบนี้มีการประดับที่แตกต่างออกไปจากหัวมังกรอ้าปากอมสันหลังคาของจีนภาคกลาง กล่าวคือที่สันหลังคา มักจะประดับด้วยมังกรคู่ชูพระอาทิตย์ และหงส์คู่ชูดอกโบตัน ส่วนปลายทั้งสองข้างของสันหลังคา เล็กที่แยกออกมาจากสันหลังคาใหญ่มักจะประดับด้วยตุ๊กตาดินปูนปั้นเป็นรูปขุนพลและเขียน สำหรับขจัดภูติผีปีศาจ หรือชุดตุ๊กตาดังกล่าวเป็นเรื่องในวรรณคดีจีน นอกจากนี้ที่ปลายหลังคาเล็กยังทำ เป็นรูปพันธุ์พฤกษาเป็นช่ออ่อนโค้ง ส่วนวิธีการประดับตัวศาสนสถานนั้นโดยทั่วไปแบ่งเป็น 3 ตอน

1. ตอนบน คือ ส่วนที่อยู่เหนือจากขอบประตูศาลเจ้าขึ้นไปจนจดใต้หลังคา ส่วนนี้มักจะ ประกอบด้วยลวดลายหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสกลกษัตริย์ โป๊ยเซียน
2. ตอนกลาง คือ ส่วนที่อยู่ระหว่างส่วนฐานและตอนบน ส่วนนี้มักประดับไปด้วย เรื่องราวเกี่ยวกับ 14 กตัญญู เรื่องราวของโป๊ยเซียน เรื่องที่เกี่ยวกับวรรณคดีจีน
3. ตอนล่าง คือ ส่วนที่เป็นตัวฐานของอาคาร มักจะทำเป็นรูปสิงโตตัวใหญ่และเล็ก และ ลวดลายอื่นๆที่เป็นสัญลักษณ์ของคำสริมงคลหรือเขียนภาพเกี่ยวกับนก ดอกไม้ แทน สัญลักษณ์คำสริมงคล

ภาพที่ 5 หลังคาศาลเจ้าจีน (มูลนิธิกรฤศล)

ที่มา : <http://info.dla.go.th/public/travel>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบภายในและภายนอกศาลเจ้า

ชาวจีนแม้จะสร้างศาลเจ้าจากความเชื่อทางศาสนาแต่ ชาวจีนต่างกลุ่มภาษาอาจมีความเชื่อที่เกี่ยวเนื่องกับความเชื่อพื้นบ้านที่แตกต่างกันไป ส่วนประกอบภายในและภายนอกศาลเจ้าของชาวจีนแต่ละกลุ่มภาษามีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย เช่น ศาลเจ้าของชาวจีนแต้จิ๋วมีส่วนประกอบสำคัญนอกศาล คือ ตะเกียงของพระเจ้าเง็กเซียนฮ่องเต้ สำหรับส่วนประกอบภายในที่สำคัญ คือ สระเสื่อและสระมังกร จึงแสดงให้เห็นว่าส่วนประกอบของศาลเจาดังกล่าวอาจเป็นลักษณะเฉพาะของศาลเจ้าชาวจีนแต้จิ๋วก็ได้

ศาสนสถานของชาวจีนในกรุงเทพฯ มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมตามแบบอย่างของจีนภาคใต้ สีฉันทาที่ใช้ในศาลก็ยังคงยึดถือตามความเชื่อเดิม ในปัจจุบันเนื่องจากความจำกัดทางด้านเศรษฐกิจ วัสดุอุปกรณ์และความสามารถของศิลปิน จึงทำให้ศาลเจ้าในยุคใหม่มีลักษณะที่ค่อนข้างเรียบง่าย ไม่มีลวดลายตกแต่งมากนัก และมักจะเป็นศาลเจ้าเล็กๆอีกทั้งวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ก็เปลี่ยนไปตามสมัยนิยม เช่นมีการใช้หินอ่อนเป็นลวดลายที่ผนังด้านหน้าศาลประกอบกับช่างผู้ทำศาลเจ้าในกรุงเทพฯ ส่วนมากเป็นชาวจีนแต้จิ๋ว ดังนั้นส่วนประกอบภายในและภายนอกศาลจึงมักนิยมเลียนแบบลักษณะของศาลเจ้าชาวจีนแต้จิ๋วที่นิยมกันในปัจจุบันนี้

ภาพที่ 6 แบบร่างส่วนประกอบภายนอกศาลเจ้าเทียนอันกง

ที่มา : <https://sites.google.com/site/sudjitprofile/internal-blog/salceakeiynxankeng>

วัดจีนสร้างขึ้นตามคติทางศาสนาพุทธมหายาน แต่ศาลเจ้านั้นสร้างขึ้นมาเพราะความเชื่อในศาสนาเต๋าที่สืบเนื่องต่อกันมาแต่โบราณรวมเข้ากับความเชื่อพื้นบ้านลวดลายต่างๆ ที่ประดับบนหลังคาและผนังด้านหน้าของศาลเจ้า รวมทั้งสิ่งประกอบภายในและภายนอกศาลล้วนเป็นสิ่งแสดงออกถึงความเชื่อที่มีมาแต่โบราณของชาวจีนที่ยึดมั่นในฮกลกซิว หรือความเป็นสิริมงคลทั้งสิ้น ดังนั้นการศึกษาศาลเจ้านั้น ทำให้ระลึกถึงความงามของการประดับตกแต่งและแบบอย่างทางสถาปัตยกรรมของชาวจีนแล้วยังทำให้เข้าใจวัฒนธรรมและความเชื่อของชาวจีนได้ยิ่งขึ้น

ภาพที่ 7 แบบร่างส่วนประกอบภายในศาลเจ้าเทียนอันเก๋ง

ที่มา : <https://sites.google.com/site/sudjitprofile/internal-blog/salceakeiynxankeng>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกศึกษารูปแบบของการแสดงศิลปะจีนมาเป็นส่วนประกอบพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานทำให้ต้องศึกษาลักษณะและรายละเอียดของการแสดงศิลปะจีน

ประวัติความเป็นมาของจิว

จิว เกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยราชวงศ์ซ่งประมาณปีค.ศ.1179-1276 เป็นการแสดงที่มีบทพูดเป็นโคลงกลอน สลับกับการร้อง ใช้เครื่องดนตรีตีเป่าเป็นดนตรีประกอบการแสดง ในยุคนั้นยังไม่มีรูปแบบในการแสดงที่ชัดเจน ใช้ผู้แสดงแค่ไม่กี่คน จึงมีการแสดงเป็นเรื่องสั้นๆเพียงเท่านั้น

วิวัฒนาการของจิว ยังคงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและมาเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด ในสมัยของเฉียนหลงฮ่องเต้ ประมาณปีค.ศ.1736-1796 ต่อมาในสมัยของพระนางซูสีไทเฮา ก็เป็นอีกยุคหนึ่งที่มีการแสดงจิวรุ่งเรืองสุดขีดเช่นกัน...เพราะพระนางซูสีไทเฮาทรงโปรดปรานการแสดงจิวมาก ต่อมาในช่วงของราชวงศ์ชิงตอนปลาย จึงเริ่มมีผู้นิยมและอุปถัมภ์คณะจิวกันมากขึ้น การแสดงจิว จึงได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายไปจนทั่วประเทศจีน

สำหรับเมืองไทยนั้นมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่บ่งบอกว่าคนไทยเรารู้จัก “จิว” มาตั้งแต่ครั้งสมัยกรุงศรีอยุธยา นั่นคือ บันทึกรายวันของบาทหลวง เดอ ชาลี ในคราวที่ติดตามมองซิเออร์ เลอ เซอวาเลีย เดอ โชมองต์ เข้ามาเจริญสัมพันธไมตรีกับไทยในสมัยพระนารายณ์มหาราช และบันทึกของลาตูแบร์ทูตชาวฝรั่งเศสเรียกการแสดงชนิดนี้ว่า “Comedie a la chinoife” และ “A ChinefeComedy” ซึ่งมีความหมายโดยรวมว่า “ละครจีน”

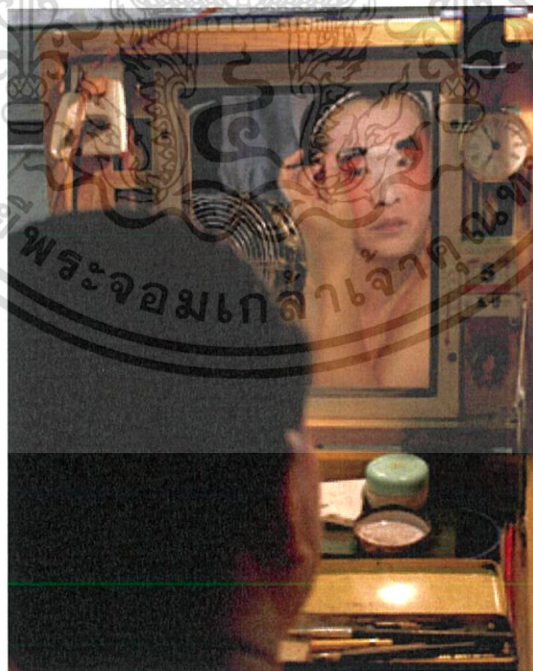
ภาพที่ 8 การแสดงละครจีน (จิว)

ที่มา : <http://www.phuketneophoto.com/forums/archive/index.php/t-8834.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในสมัยกรุงศรีอยุธยาไม่มีบันทึกหลักฐานใดๆที่บ่งบอกถึงที่มาของชื่อ จิ้ว ไว้อย่างแน่ชัด จนกระทั่งมาถึงในสมัยของพระเจ้ากรุงธนบุรีซึ่งเป็นยุคที่มีชาวจีนอพยพมาตั้งถิ่นฐานในเมืองไทย มากขึ้น ได้เรียกชื่อของการแสดงนี้ว่า จิ้ว ดังนั้นชื่อของ จิ้วจึงเกิดขึ้นในสมัยของพระเจ้ากรุงธนบุรี ดังในหลักฐานเมื่อครั้งที่พระเจ้ากรุงธนบุรีโปรดฯให้จัดขบวนแห่อย่างยิ่งใหญ่ เพื่ออัญเชิญพระแก้ว มรกตซึ่งค้นเกล้ารัชกาลที่ 1 เมื่อครั้งดำรงพระยศเป็นเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกทรงยกทัพไปตี เวียงจันทน์และทรงอัญเชิญลงมาด้วย ซึ่งในขบวนแห่นอกจากจะมี โขน ละคร คนตรีเป่าพาทย์ แล้วยังมีในหมายรับสั่งให้จัด จิ้ว ไปแสดงในเรือด้วย โดยมีข้อความว่า “จิ้วลงสามปีน พระยาราชาเศรษฐี หนึ่ง หลวงรักษาสम्บัติหนึ่ง”รวมมี จิ้ว ด้วยกันถึง 2 ลำ

จิ้ว จึงเปรียบเสมือนประหนึ่งตัวแทนที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณีของชาวจีนในยุคโบราณที่ได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาอย่างเห็นได้ชัด และมีความสำคัญเกี่ยวเนื่องอยู่กับความเชื่อของผู้คนชาวจีนอยู่ไม่น้อยเพราะไม่ว่าจะเป็นสถานที่ใด..ที่มี ชาวจีนมาตั้งถิ่นฐานที่อยู่อาศัย ก็มักจะมีการสร้างศาลเจ้าขึ้นมาควบคู่กันเสมอ การแสดงจิ้ว..ก็จะถูก กำหนดให้จัดขึ้นในช่วงเทศกาลหรืองานประเพณีสำคัญๆ เช่น งานฉลองศาลเจ้า งานฉลองวันสารท เดือน 7 งานฉลองวันเทศกาลกินเจเดือน 9 งานฉลองแก้บน ฯลฯ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะถือว่าเป็นการ ตอบแทนคุณ ศาลเจ้าที่คอยคุ้มครองดูแลปกป้องรักษาให้คนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ ได้อยู่กันอย่าง ร่มเย็นเป็นสุข ไม่มีทุกข์ภัยใดๆมาเบียดเบียน

ภาพที่ 9 การแสดงจิ้ว

ที่มา : <http://oknation.nationtv.tv/blog/aodphoto/2007/07/21/entry-2>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแสดงงิ้วในเมืองไทยมาได้รับความนิยมสูงสุดในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมีการเปิดโรงเรียนสอนการแสดงงิ้วขึ้น มีคณะงิ้วทั้งของคนจีนและคนไทยเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แล้วยังมีโรงงิ้วมาเปิดแสดงเป็นประจำอย่างมากมายบนถนนเยาวราช นั่นคือภาพสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของชาวจีนกับชาวไทยที่มีมาเนิ่นนาน นับตั้งแต่อดีตปัจจุบัน

ปัจจุบันความนิยมในการชมการแสดงงิ้วได้ลดน้อยลงไป โรงงิ้วที่เคยมีอยู่มากมายในเยาวราช ถูกปรับเปลี่ยนไปเหลือเพียงแค่เค้าโครงรูปแบบของโรงงิ้วแบบเดิม กับคำบอกเล่าจากผู้คน ในย่านนั้นว่าครั้งหนึ่งที่นี่เคยเป็นโรงงิ้วมาก่อน มาถึงทุกวันนี้การแสดงงิ้วในเยาวราช จะมีให้เห็นบ้างก็ตามศาลเจ้าและในเทศกาลสำคัญๆเท่านั้น ส่วนหนึ่งก็เพราะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีความบันเทิงในรูปแบบต่างๆตามแบบวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามากขึ้น ตลอดจนถึงเรื่องของภาษาที่ใช้ก็เป็นภาษาจีนท้องถิ่น จึงมีผู้ชมน้อยคนนักที่สามารถเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ นอกจากนั้นก็ยังมีปัจจัยอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย เช่น การว่าจ้างคณะงิ้วมาแสดงนั้นมีราคาค่อนข้างสูงกว่ามหรสพประเภทอื่นๆจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้งิ้วในเมืองไทยค่อยๆเลือนหายไปจากความรู้สึกของคนทั่วไป

ประเภทของงิ้ว

งิ้วถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ งิ้วหลวงกับ งิ้วท้องถิ่น

- 1) งิ้วหลวง มีวิวัฒนาการมาจากงิ้วที่เคยจัดแสดงในราชสำนักของจีน เรียกกันว่า จิงจิวหรือ ก้าวจิว ซึ่งจะเป็นงิ้วที่มีมาตรฐาน และเน้นความถูกต้องในศิลปะการแสดงของตัวละครทุกๆตัว ไม่ว่าจะเป็นลีลา การรำร่าย ท่วงทำนอง เสียงดนตรีประกอบ การแต่งกาย แต่งหน้าของตัวละคร ซึ่งเป็นมาตรฐานของการแต่งกาย วัฒนธรรม ตามจารีตประเพณีดั้งเดิม ของชาวจีนในยุคโบราณ
- 2) งิ้วท้องถิ่นมีวิวัฒนาการจากการผสมผสานกันกับการละเล่นพื้นเมืองในท้องถิ่นนั้นๆ เกิดขึ้นในแต่ละมณฑล โดยจะไม่เคร่งครัดเรื่องการแต่งกาย ภาษาที่ร้องก็จะเป็นภาษาถิ่น จึงมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันออกไป เช่น งิ้วแต้จิว งิ้วฮกเกี้ยน งิ้วกวางตุ้ง งิ้วไหหลำ ฯลฯ

ความโดดเด่นของการแสดงงิ้ว นอกจากลีลาการรำร่า การเคลื่อนไหวของผู้แสดงแล้ว เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายตลอดจนการแต่งหน้า ก็เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว..ซึ่งการแต่งกายของตัวละครจะบ่งบอกถึงบทบาทของตัวแสดง ไม่ว่าจะเป็นหมวก เสื้อผ้า เข็มขัด รองเท้า สีสันของเสื้อผ้า เครื่องประดับ ตลอดจนลวดลายที่ปักอยู่บนเสื้อแต่ละตัวสามารถทำให้ผู้ชมรู้ถึง ลำดับยศถาบรรดาศักดิ์ ขุนนางฝ่ายบู๊น ฝ่ายบู้ คหบดี หรือสามัญชน ได้อย่างชัดเจน

ส่วนสีสัน ของการแต่งหน้า ที่แตกต่างกัน จะบ่งบอกถึงบุคลิก อุปนิสัยของตัวละครได้เป็นอย่างดี..โดยสีต่างๆจะมีความหมายแฝงอยู่ เช่น สีแดงแสดงถึงความจงรักภักดี สีม่วงแสดงถึงความเป็นคนหนักแน่น มีใจเด็ดเดี่ยว สีดำแสดงถึงความเป็นคนป่าเถื่อน สีน้ำเงินและสีเขียวแสดงถึงความเป็นคนใจร้าย มุทะลุ สีเหลืองแสดงถึงความกล้าหาญ แฉฉ่า สีขาว แสดงถึงความเป็นคนเจ้าเล่ห์ สีชมพูขาวแสดงถึงความเป็นคนใจอำมหิตและชั่วร้ายมากสีอิฐหรือแดงเข้ม แสดงถึงผู้สูงอายุ สีทอง และสีเงินมักเป็นสีที่ใช้แต่งหน้าเทพ-นักพรต หรือปีศาจที่มีเวทมนตร์คาถา สีเขียวอ่อนใช้แต่งหน้าพวกตัวปีศาจ เป็นต้น

ศิลปะการแสดงงิ้ว ในเมืองไทย

งิ้วเป็นการละเล่นเพื่อความบันเทิงของชาวจีนที่คนไทยรู้จักมาแต่โบราณ มีหลักฐานปรากฏในจดหมายเหตุและวรรณกรรม กล่าวถึงการละเล่นชนิดนี้ว่ามีมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตลอดมาจนสมัยกรุงรัตนโกสินทร์หลักฐานดังกล่าวปรากฏไว้ว่า เมื่อมีการต้อนรับแขกเมืองงานฉลองวันเกิดเจ้านายหรืองานสมโภชกรุงครั้งใดก็ตาม มหรสพที่ขาดไม่ได้คือ งิ้ว การละเล่นชนิดนี้นอกจากจะให้ความบันเทิง ยังเป็นสิ่งที่ควรศึกษา ทั้งในด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และความเชื่อทางศาสนาของชาวจีนด้วย

งิ้ว มีความสำคัญต่อชาวจีนตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะสังคมเกษตรกรรมของชาวจีนสมัยก่อน งิ้วเป็นการแสดงที่ให้ทั้งความรู้ ความบันเทิง และเป็นศูนย์กลางสำคัญในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวจีนแต่ละกลุ่มภาษาด้วย

ชาวจีนในเมืองไทย แม้จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนไปจากสมัยก่อนแต่พวกเขาก็ยังยึดมั่นในวัฒนธรรมประเพณีบางอย่างอยู่อย่างเคร่งครัดในงานเทศกาลประจำปีหนึ่งๆ ไม่ว่าจะเป็นงานสารท งานฉลองวันเกิดเทพเจ้าประจำศาลหรืองานฉลองวันสร้างศาล

โดยทั่วไปของการแสดงงิ้ว การแต่งกายของตัวละครหนึ่งๆ นับว่ามีความสำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าหมวก เสื้อผ้า เข็มขัด รองเท้า สีสันของเสื้อผ้า เครื่องประดับ ตลอดจนลวดลายที่ปักบนเสื้อผ้าแต่ละตัวนั้น ล้วนแต่มีความหมายบ่งบอกถึงบทบาทของตัวแสดง ส่วนการแต่งหน้าของตัวละครนั้นๆ ก็เป็นสัญลักษณ์บ่งบอกถึงบุคลิกและอุปนิสัยของตัวละครในเรื่องได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงละครแสดงจิว้นั้น จากการสังเกตเวลาที่แสดงมักจะจัดในช่วงเวลาค่ำ จึงจับเน้นสีสันในการแสดงมากยิ่งขึ้นทำให้บรรยากาศมีความน่าสนใจ ข้าพเจ้าจึงได้นำแสงสีของศิลปะจีนจากการแสดงจิวที่มีความสะท้อนแสงนี้มาเป็นส่วนประกอบของงาน เพื่อให้จับเน้นถึงสีสันความสนุกสนานของวัฒนธรรมจีน

จิวแต่จิวแม้จะเป็นเพียงจิวท้องถิ่นและศิลปะการแสดงที่นับวันเลือนหายไป แต่ก็ยังเป็นศิลปะการแสดงที่มีรากฐานที่มาจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมการเล่นของท้องถิ่น ทั้งมีวิวัฒนาการที่ต่อเนื่องมานาน จึงยอมแฝงไว้ด้วยขนบธรรมเนียม จารีตประเพณีเก่าๆ ไว้มาก จึงเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่น่าสนใจ

ภาพที่ 10 โรงจิวเก่า เขาวราช

ที่มา : <http://board.trekkingthai.com/board/show.php?forum>

จิวแต่จิวกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนจีนกรุงเทพฯในปัจจุบัน

ชาวจีนในกรุงเทพฯปัจจุบัน ยังคงยึดถือและปฏิบัติเกี่ยวกับพิธีกรรมทางศาสนา เช่นเดียวกับที่เคยปฏิบัติกันในเมืองจีน ศาสนสถานของชาวจีนแต่ละแห่ง ได้จัดสร้างขึ้นและทุกแห่งก็มีการว่าจ้างจิวมาแสดงเป็นการตอบแทนคุณเจ้าบ่าง ฉลองศาลบ่าง วันเกิดเจ้าบ้าน เป็นอย่างนี้เหมือนกันทุกศาลไป จิวในเมืองไทยนั้นมีการว่าจ้างให้มาแสดงในโอกาสต่างๆดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1) ฉลองวันเกิดของเจ้าประจำศาล เรียกว่า ไช่ตันซี้
- 2) ฉลองวันสร้างศาลเจ้า คือ ฉลองเพื่อระลึกถึงวันสร้างศาลเจ้า
- 3) ฉลองวันสารทเดือน 7 เรียกว่า ซือกู่ซี้
- 4) ฉลองวันเทศกาลกินเจ เดือน 9 ซึ่งเป็นงานที่โรงเจจัดขึ้นปีละครั้ง เรียกว่า สี่ใจซี้
- 5) ฉลองวันตอบแทนคุณเจ้า
- 6) ฉลองวันเทศกาล เพื่อความสนุกสนานและเพื่อขอพรจากเจ้า เพื่อความร่มเย็นเป็นสุข
- 7) ฉลองแก้บน เรียกว่า หวนเอวี่ยนซี้

ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวจีนในประเทศไทยนั้น ไม่ได้แตกต่างจากประเทศจีนเลย ยังคงมีงานฉลองในเทศกาลต่างๆเช่นเดียวกับที่จัดขึ้นในประเทศจีน จึงจึงเป็นมรดกที่ให้ความบันเทิงมากที่สุด

ทุกวันนี้จึงยังเป็นศิลปะการแสดงที่ยังหาชมกันได้ เนื่องจากชาวจีนส่วนหนึ่งที่ขี้ค้มและพยายามจะดำรงรักษาศิลปะการแสดงอันมีค่านี้ไว้ แม้ว่าบางสิ่งบางอย่างจะคลี่คลายไปตามกาลเวลา

2.1.3 ในโครงการศิลปะนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกศึกษารูปแบบของแสงมาเป็นส่วนประกอบพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานทำให้ต้องศึกษาลักษณะรายละเอียดของแสง

แสงและการมองเห็น

แสงเป็นพลังงานรูปหนึ่ง เดินทางในรูปคลื่นด้วยอัตราเร็วสูง 300,000 กิโลเมตรต่อวินาที แหล่งกำเนิดแสงมีทั้งแหล่งกำเนิดที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น แสงดวงอาทิตย์ที่เป็นแหล่งพลังงานของสิ่งมีชีวิต แหล่งกำเนิดแสงที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น แสงสว่างจากหลอดไฟ เป็นต้น

เมื่อแสงเคลื่อนที่ผ่านกลุ่มควันหรือฝุ่นละออง จะเห็นเป็นลำแสงเส้นตรง และสามารถทะลุผ่านวัตถุได้ วัตถุที่ยอมให้แสงเคลื่อนที่ผ่านเป็นเส้นตรงไปได้นั้น เราเรียกวัตถุนี้ว่า วัตถุโปร่งใส เช่น แก้ว อากาศ น้ำ เป็นต้น ถ้าแสงเคลื่อนที่ผ่านวัตถุบางชนิดแล้วเกิดการกระจายของแสงออกไปโดยรอบ ทำให้แสงเคลื่อนที่ไม่เป็นเส้นตรง เราเรียกวัตถุนั้นว่า วัตถุโปร่งแสง เช่น กระจกฝ้า กระจาดายใจ พลาสติกฝ้า เป็นต้น ส่วนวัตถุที่ไม่ยอมให้แสงเคลื่อนที่ผ่านไปได้ เราเรียกว่า วัตถุทึบแสง เช่น ผนังคอนกรีต กระจกเงาหนาๆ เป็นต้น วัตถุทึบแสงจะสะท้อนแสงบางส่วนและดูดกลืนแสงบางส่วนไว้ทำให้เกิดเงาขึ้น

การสะท้อนของแสง (Reflection)

เป็นปรากฏการณ์ที่แสงเดินทางจากตัวกลางที่มีความหนาแน่นค่าหนึ่งมายังตัวกลางที่มีความหนาแน่นอีกตัวหนึ่ง ทำให้แสงตกกระทบกับตัวกลางใหม่ แล้วสะท้อนกลับสู่ตัวเดิม เช่น การสะท้อนของแสงจากอากาศกับผิวหน้าของกระจกเงาจะเกิดการสะท้อนแสงที่ผิวหน้าของกระจกเงาราบแล้วกลับสู่อากาศดังเดิม เมื่อแสงตกกระทบกับผิวหน้าของตัวกลางใดๆ ปริมาณและทิศทางของการสะท้อนของแสง จะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของพื้นผิวหน้าของตัวกลางที่ตกกระทบ จากรูป เมื่อลำแสงขนานตกกระทบพื้นผิวหน้าวัตถุที่เรียบ แสงจะสะท้อนเป็นลำแสงขนาน เหมือนกับลำแสงที่ตกกระทบ การสะท้อนบนพื้นผิวหน้าที่เรียบ โดยเรียกว่า การสะท้อนแบบสมำเสมอ

แสงจากดวงอาทิตย์เป็นแสงขาว ซึ่งเราสามารถใช้ปริซึมแยกแสงที่เป็นองค์ประกอบของแสงขาวออกจากกันได้เป็นแถบสีต่างๆ 7 สีเรียงติดกัน เราเรียกแถบสีที่เรียงติดกันนี้ว่า สเปกตรัมแสงขาว คือ ช่วงคลื่นแสงที่ทำให้ตาเราสามารถมองเห็นวัตถุสีต่างๆ ได้

ความสว่างของแสง

แสงเป็นพลังงานรูปหนึ่ง และทำให้เกิดความสว่างบนพื้นที่ที่แสงตกกระทบ วัตถุที่ผลิตแสงได้ด้วยตัวเอง เรียกว่า แหล่งกำเนิดแสง เช่น ดวงอาทิตย์ เทียนไข และหลอดไฟฟ้า และปริมาณพลังงานแสงที่ส่องออกมาจากแหล่งกำเนิดแสงใดๆ ต่อ หนึ่งหน่วยเวลา เรียกว่า อัตราการให้พลังงานแสงของแหล่งกำเนิดแสง มีหน่วยเป็น ลูเมน(lumen ; lm)

การตอบสนองของนัยน์ตาต่อความเข้มของแสง

เนื่องจากนัยน์ตาเป็นอวัยวะที่มีความไวต่อแสงมาก สามารถรับรู้ได้เมื่อมีแสงสว่างเพียงเล็กน้อย เช่น แสงจากดวงดาวที่อยู่ไกลในคืนเดือนมืดจนถึงแสงสว่างที่มีปริมาณมาก ทั้งนี้เนื่องจากเรตินาจะมีเซลล์รับแสง 2 ชนิด คือ

1. เซลล์รูปแท่ง(Rod Cell) ทำหน้าที่รับแสงสว่าง (สลัว) ที่ไวมาก สามารถมองเห็นภาพขาวดำ เซลล์รูปแท่งจะไวเฉพาะต่อแสงที่มีความเข้มน้อย โดยจะไม่สามารถจำแนกสีของแสงนั้นได้
2. เซลล์รูปกรวย(Cone Cell) จะไวเฉพาะต่อแสงที่มีความเข้มสูงถัดจากความไวของเซลล์รูปแท่ง และสามารถจำแนกแสงแต่ละสีได้ด้วย เซลล์รูปกรวยมี 3 ชนิด แต่ละชนิดจะมีความไวต่อ

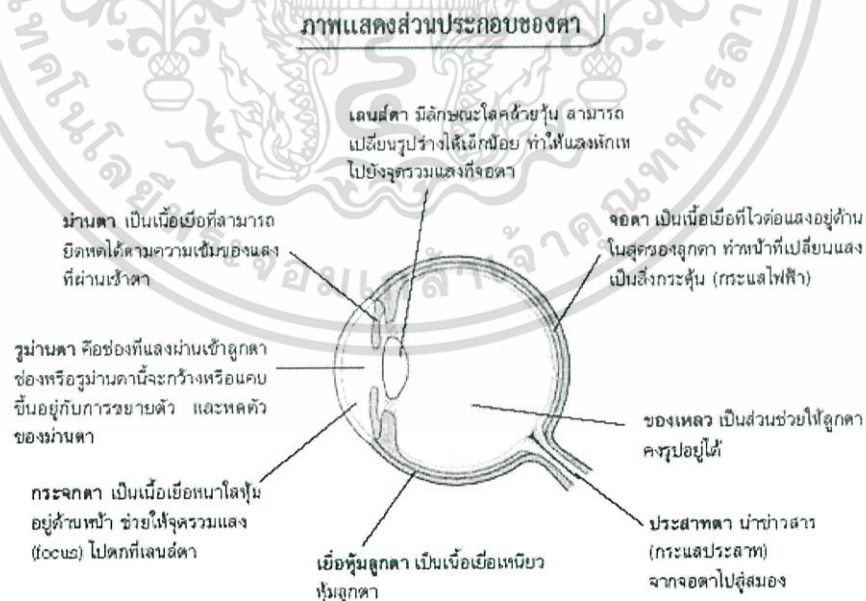
แสงสีปฐมภูมิต่างกัน ชนิดที่หนึ่งมีความไวสูงสุดต่อแสงสีน้ำเงิน ชนิดที่สองมีความไวสูงสุดต่อแสงสีเขียว และชนิดที่สามมีความไวสูงสุดต่อแสงสีแดง เมื่อมีแสงสีต่างๆ ผ่านเข้าตามากระทบเรตินา เซลล์รับแสงรูปกรวยจะถูกกระตุ้น และสัญญาณกระตุ้นนี้จะถูกส่งผ่านประสาทตาไปยังสมอง เพื่อแปลความหมายออกมาเป็นความรู้สึกเห็นเป็นสีของแสงนั้น ๆ

ความเข้มของแสงต่อนัยน์ตามนุษย์

ดวงตาของมนุษย์สามารถรับแสงที่มีความเข้มน้อยมากๆ เช่น แสงริบหรี่ในห้องมืด ๆ ไปจนถึงแสงสว่างจ้าของแสงแดดตอนเที่ยงวัน ซึ่งมีความเข้มแสงมากกว่าถึง 10 เท่า นอกจากนี้ดวงตายังสามารถปรับให้มองเห็นได้แม้ตัวอักษรที่เป็นตัวพิมพ์เล็กๆ สามารถบอกรูปร่างและทรวดทรงที่แตกต่างกันในที่ที่มีความเข้มของแสงแตกต่างกันมากๆ ได้ โดยการปรับของรูม่านตา

การมองเห็นวัตถุ

การมองเห็นวัตถุ เกิดจากการที่แสงไปตกกระทบสิ่งต่างๆ แล้วเกิดการสะท้อนเข้าสู่ตาเรา และผ่านเข้ามาในลูกตา ไปทำให้เกิดภาพบนจอ (Retina) ที่อยู่ด้านหลังของลูก ข้อมูลของวัตถุที่มองเห็นจะส่งขึ้นไปสู่สมองตามเส้นประสาท (optic nerve) สมองจะแปลข้อมูลเป็นภาพของวัตถุนั้น

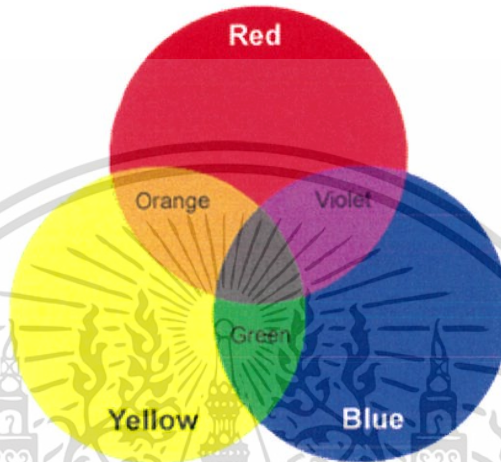
ภาพที่ 11 ส่วนประกอบของตา

ที่มา : http://www.nakhamwit.ac.th/pingpong_web/Light.htm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีของแสง

การมองเห็นสีต่าง ๆ บนวัตถุเกิดจากการผสมของแสงสี เช่น แสงขาวอาจเกิดจากแสงเพียง 3 สี รวมกัน แสงทั้ง 3 สี ได้แก่ แสงสีแดง แสงสีเขียว และแสงสีน้ำเงิน หรือเรียกว่า **สีปฐมภูมิ** และถ้านำแสงที่เกิดจากการผสมกันของสีปฐมภูมิ 2 สีมารวมกันจะเกิดเป็น **สีทุติยภูมิ** ซึ่งสีทุติยภูมิแต่ละสีจะมีความแตกต่างกันในระดับความเข้มสีและความสว่างของแสง ดังภาพ

ภาพที่ 12 การผสมสีปฐมภูมิบนฉากราว

ที่มา : http://physic512.blogspot.com/2014/10/blog-post_88.html

เรามองเห็นวัตถุที่เปล่งแสงด้วยตัวเองไม่ได้ก็เพราะมีแสงสะท้อนจากวัตถุนั้นเข้าสู่เน็ยตาของเรา และสีของวัตถุก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพของแสงที่สะท้อนนั้นด้วย โดยวัตถุสีน้ำเงินจะสะท้อนแสงสีน้ำเงินออกไปมากที่สุด สะท้อนแสงสีข้างเคียงออกไปบ้างเล็กน้อย และดูดกลืนแสงสีอื่น ๆ ไว้หมด ส่วนวัตถุสีแดงจะสะท้อนแสงสีแดงออกไปมากที่สุด มีแสงข้างเคียงสะท้อนออกไปเล็กน้อย และดูดกลืนแสงสีอื่น ๆ ไว้หมด สำหรับวัตถุสีดำจะดูดกลืนทุกแสงสีและสะท้อนกลับได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังภาพ

2.1.4 ในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าเลือกศึกษาความเชื่อเรื่องสีของชาวจีนมา เป็นส่วนประกอบพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานทำให้ต้องศึกษาละเอียดของความ เชื่อเรื่องสีของชาวจีน

ความเชื่อเรื่องสีของชาวจีน

บนถนนสายต่างๆของกรุงเทพฯ หากสังเกตก็จะพบสถาปัตยกรรม เฉพาะแบบที่มีสี สันสวยงามตระการตา ทั้งมีรูปแบบของอาคารที่แตกต่างจากสิ่งก่อสร้างทั่วไปในยุคปัจจุบัน นั่นก็คือ วัดจีน ศาลเจ้า และบ้านจีนแบบ โบราณ สีของสถาปัตยกรรมจีนทุกแห่งล้วนบอกถึงระเบียบกฎ ในการใช้สี ทั้งนี้เพราะสีต่างๆให้ความหมายที่ต่างกัน ความเชื่อในเรื่องสีของจีนมีมานับพันปี จนทำให้ สีในสถาปัตยกรรมจีนกลายเป็นแบบประเพณีนิยมมาจนถึงปัจจุบัน

สีในความเชื่อของจีนมี 5 สี คือ สีแดง น้ำเงิน(เขียว) ขาว ดำ และ เหลือง โดยจัดเป็นสี ประจำทั้งสี่ทิศ ทิศตรงกลาง เมื่อสีทั้งห้ารวมกันจะกลายเป็นพลังยิ่งใหญ่กำจัดสิ่งเลวร้าย ให้พ้นทุกข์ภัยพิบัติ แต่อย่างไรก็ดี สีแดงเป็นสีมงคลสำหรับชาวจีนเสมอ

สีสันในสถาปัตยกรรม

สีสันในสถาปัตยกรรมจีน เน้นเรื่องสิริมงคลเป็นหลัก หากเราเดินเข้าไปภายใน สถาปัตยกรรมจีนก็จะเห็น กำแพงที่มีสีแดง หลังคาสีเหลือง เสาสีแดง ภาพระบายสีเรื่องราวต่างๆ รวมทั้งดอกไม้เป็นสีเขียว น้ำเงิน ทั้งยังตัดขอบด้วยสีทองเป็นบางแห่ง หรือที่ฐานเสาทาด้วยสีขาว เป็นต้น

สิ่งที่ทำให้ศิลปินจีนต้องใช้สีตรงกันข้ามในพื้นที่ว่างบนสถาปัตยกรรมนั้น ก็เพราะความ เชื่อในเรื่องมงคล ความเจริญรุ่งเรือง ความเป็นนิรันดร์นั่นเอง

ในสมัยโบราณยึดถือกันมาว่า สีแท้คือสีเหลือง เขียว แดง ขาว ดำ ส่วนสีผสมคือ สีม่วง สี ส้ม เป็นต้น นอกจากนั้นชาวจีนยังเชื่อในเรื่องของหยินหยาง และอู่สิงหรือธาตุทั้ง 5 ซึ่งล้วนมีผลต่อ การใช้สีในสถาปัตยกรรมจีนทั้งสิ้น

ภาพที่ 13 ศาลเจ้ากวนอู

ที่มา : <http://www.samkok911.com/2012/09/Gong-Wu-Shrine.html>

สีแท้ 5 สี ในความเชื่อและสีของธาตุทั้ง 5 นั้นมีความสำคัญในวิถีการดำเนินชีวิตมากจนถึง ปัจจุบัน สีของธาตุทั้ง 5 นั้นมีความหมายดังนี้

สีแดง หมายถึง สีแห่งสิริมงคล โชคลาภ รุ่งเรือง

สีเหลือง หมายถึง สีแห่งความสูงศักดิ์ สีแห่งอำนาจ และสีประจำองค์จักรพรรดิ

สีขาว หมายถึง สีแห่งความโศกเศร้า สีแห่งความสงบ

สีดำ หมายถึง สีแห่งการทำลาย สีแห่งความวิบัติ

สีเขียว หมายถึง สีแห่งความเป็นนิรันดร์ สีแห่งความสงบสุข

การใช้สีในสถาปัตยกรรมจีนก็มีกฎเกณฑ์เช่นกัน ทั้งนี้เพราะนอกจากจะมีการใช้สีแท้ทั้ง 5 สี ดังกล่าวมาแล้วยังมีสีประกอบอื่นๆอีก ซึ่งสีประกอบดังกล่าว คือ สีที่เกิดจากการผสมของสีแท้ นั้นเอง

การแบ่งกลุ่มสีในสถาปัตยกรรมจีนนั้นมักแบ่งออกตามโทนของสี เช่น สีชมพูอ่อน ชมพู เข้ม น้ำตาลแดง อยู่ในกลุ่มสีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว สีม่วง เขียวอ่อน เขียวเข้ม น้ำเงินอ่อน น้ำเงินเข้ม อยู่ในกลุ่มสีเขียว เป็นต้น

จากที่กล่าวมานี้ ในสถาปัตยกรรมจีนไม่ใช่ว่าจะไม่ใช่สีขาวและสีดำเลยเพราะความหมายไม่เป็นสิริมงคล ความจริงแล้วในลวดลายบางอย่างอาจสลับด้วยสีขาวสีดำได้ แต่จะไม่ใช้สีดำกล่าวในพื้นที่ใหญ่ๆและเป็นสีพื้น ยกเว้นสีดำอาจจะเป็นที่นิยมของชาวจีนตอนใต้ แต่ทั้งนี้ศิลปินก็จะตัดเส้นลวดลายต่างๆด้วยสีทอง ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มสีเหลืองอันเป็นสีแห่งความสูงศักดิ์

การใช้สีในสถาปัตยกรรมจีน จะแยกกันไม่ออกจากความเชื่อของชาวจีนที่ยึดมั่นในเรื่องสิริมงคลมานานหลายพันปี ซึ่งมีการปฏิบัติติดต่อกันมาจนกลายเป็นสีตามประเพณีนิยม ดังเหล่านี้ไม่ได้ปรากฏแต่เฉพาะสถาปัตยกรรมจีนเท่านั้น จากพิธีกรรมจีนเกี่ยวกับความเชื่อของชาวบ้าน หรือแม้แต่ในพิธีกรรมบางอย่างก็ยึดมั่นในสีดังกล่าวเช่นกัน

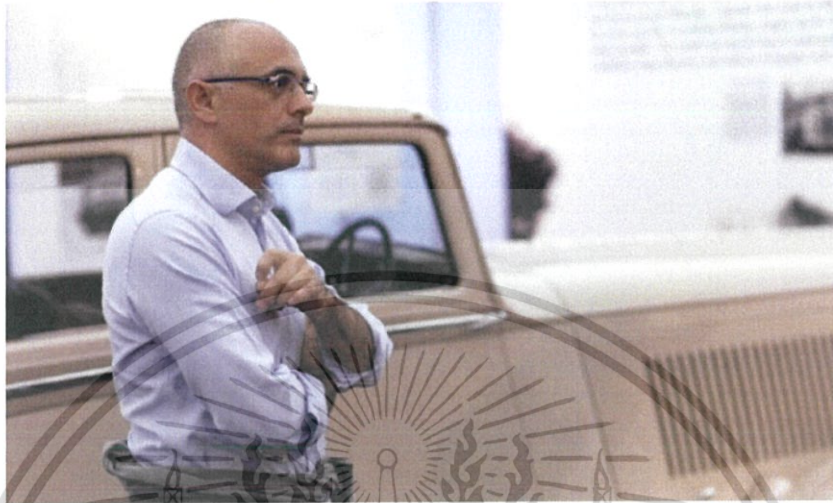
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.2.1 ในโครงการศิลปินพันธ์ข้าพเจ้าเลือกศึกษารูปแบบศิลปะและศิลปินที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้า

รูปแบบศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

ปัจจุบันการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ได้ถูกพัฒนาไปกับโลกสมัยใหม่ที่มีการเจริญก้าวหน้าไปพร้อมเทคโนโลยีต่างๆ ศิลปะไม่ใช่สื่อที่เสกด้วยการมองเห็นเท่านั้น แต่สามารถสร้างแสดงผลงานโดยใช้เสียง แสง วัสดุมาจัดวาง หรือ สามารถสร้างในพื้นที่เฉพาะเจาะจง (Site-Specific Installation) หรือเป็นพื้นที่แห่งไหนก็ได้ พื้นที่ดังกล่าวจะต้องถูกสร้างหรือแปรสภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของงานซึ่งมีความหมายแตกต่างไปจากเดิม ศิลปินที่ทำงานในแนวนี้จะไม่นำสิ่งต่างๆ มาจัดวางในพื้นที่เพียงเพื่อความสวยงามหรือความเหมาะสม แต่เป็นการสร้างพื้นที่ขึ้นใหม่ตามกรรมวิธีเทคนิคหรือการใช้สื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวัสดุเหลือใช้ วัสดุสำเร็จรูป งานจิตรกรรม ภาพถ่าย ภาพพิมพ์ ประติมากรรมหรืองานวาดเส้น มาสร้างสรรค์ให้เป็นงานศิลปะตามความคิด อารมณ์ ความรู้สึกและจินตนาการของศิลปิน ศิลปะในรูปแบบนี้สามารถสร้างกับพื้นที่หลากหลายชนิด อาทิเช่น บนผนัง เพดาน พื้น หรืออาจจะเป็นพื้นที่ที่เป็นห้อง มุมหนึ่งมุมใดของตัวอาคาร ผู้ดูสามารถเดินเข้าไปในงานเพื่อสัมผัสกับความคิดของศิลปินหรืออาจกลายเป็นส่วนหนึ่งของงานได้ด้วย ตามแนวความคิดของตัวศิลปินที่ต้องการนำเสนอ เพื่อตอบสนองความคิดของศิลปิน ซึ่งมักเรียกศิลปะแบบนี้ว่า ศิลปะสื่อผสม(Mix media Art) และศิลปะแบบจัดวาง (Installation Art) เช่น

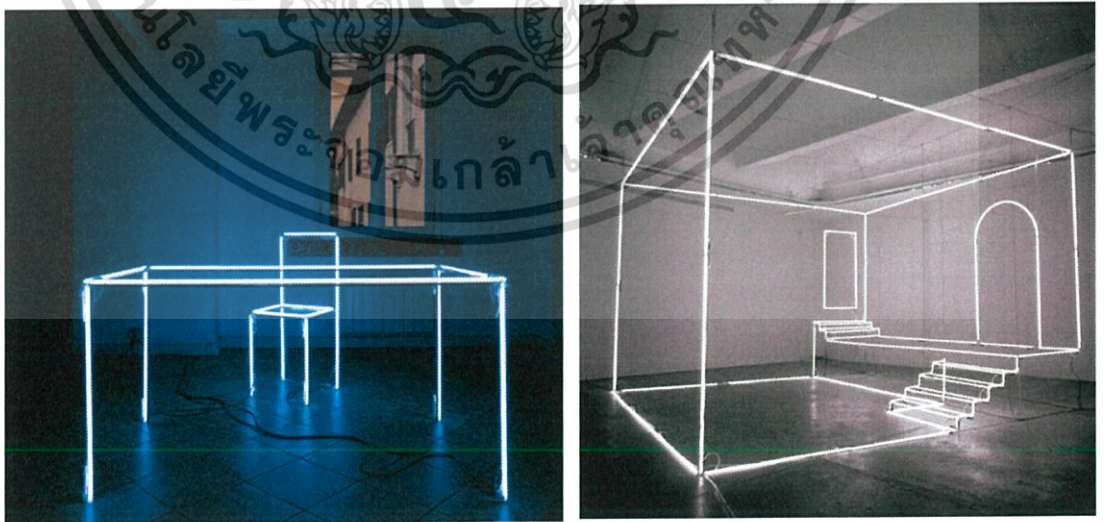
ผลงานของ Massimo Uberti ศิลปินชาวอิตาลี สร้างงานประติมากรรมจากแนวความคิดที่เกิดจากกระบวนการลดและตัดทอนในพื้นที่ โดยใช้นีออนเปลือยมาทำเป็นรูปทรงสิ่งของต่างๆที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ผ่านศิลปะการจัดวางไฟโดยใช้รูปแบบมาตรฐานในการสร้างความงามจากการวาดภาพสองมิติมาเป็นเป็นรูปทรงสามมิติ

ภาพที่ 14 Massimo Uberti

ที่มา : <http://moneknows.com/tag/design-miami-2014/>

ศิลปินได้กล่าวไว้ว่า 'ฉันชอบที่จะตระหนักถึงสถาปัตยกรรมของแสง เช่นเดียวกับจิตรกรที่ตระหนักถึงจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ แสงเป็นหัวใจสำคัญในการทำงานของฉัน ฉันใช้หลอดนีออนเพื่อสร้างสถานที่สำหรับชาววิที่พยายามสะท้อนการสร้างช่องว่างในพื้นที่ผ่านสิ่งที่ฉันคิดว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน'

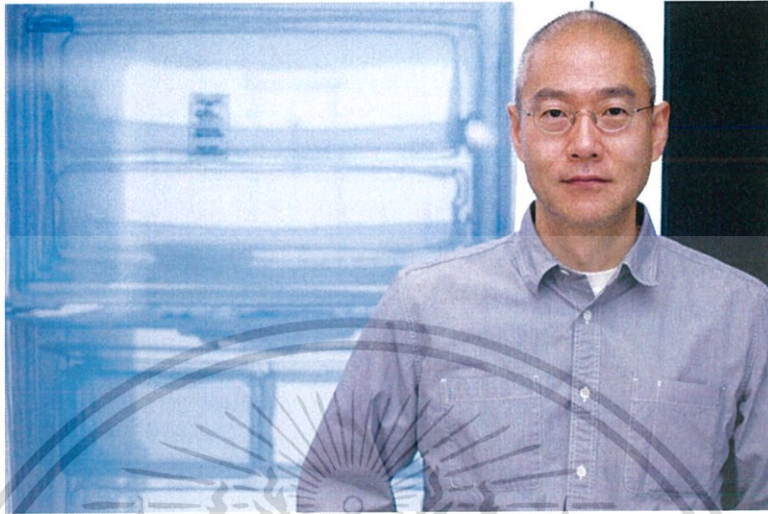
ภาพที่ 15 Neon Light Installations , Massimo Uberti , Design Miami , 2014

ที่มา : <http://www.yellowtrace.com.au/massimo-uberti-neon-light-installations/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบการสร้างสรรค์ของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

1) Do Ho Suh (b.1962, Seoul, Korea)

ภาพที่ 16 ศิลปิน Do Ho Shu

ที่มา : <http://www.luxury-insider.com/features/2013/interview-do-ho-suh>

ผลงานของ Do Ho Suh แสดงออกถึงความอ่อนล้าของพื้นที่ในด้านกายภาพ และเขาได้เปรียบเทียบพื้นที่จากการสร้างขอบเขตที่เป็นพื้นที่เฉพาะ เพื่อสำรวจระหว่างความเป็นตัวตนและการเปิดเผยตัวตน

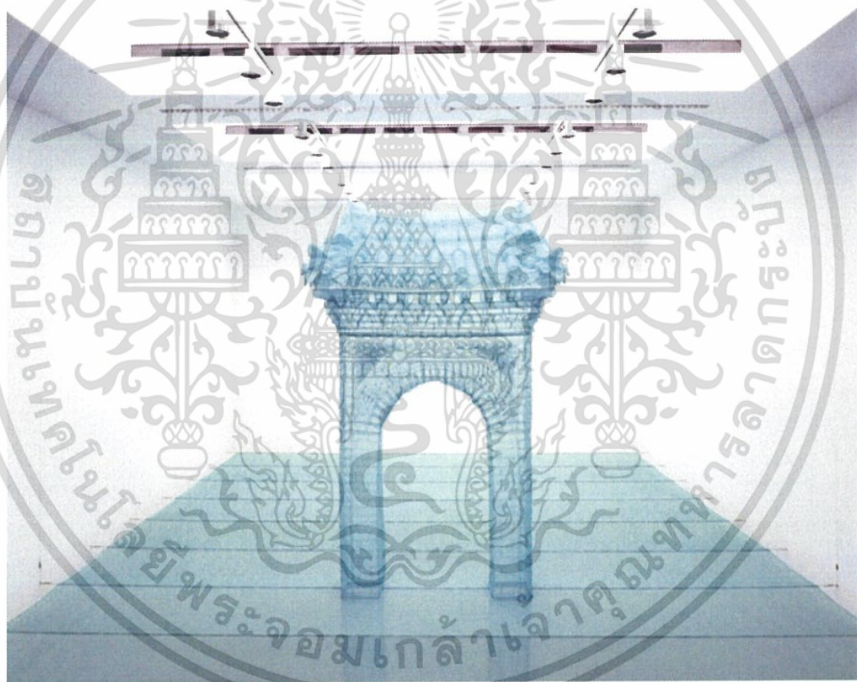

ภาพที่ 17 The perfect home II , Do Ho Shu (ประติมากรรม) , Lehmann Maupin Gallery , 1962

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นนี้ทำมาจากผ้าไนลอน โปร่งแสงและถูกเย็บเข้ากันแบบเกาหลีดั้งเดิม ในรูปแบบการจำลองอพาร์ทเมนต์ในนิวยอร์กของเขา ตัวอพาร์ทเมนต์ทำจากวัสดุสีน้ำเงิน ทางเดินทำด้วยสีชมพูและบันไดมีสีเขียวอมชมพู เขาได้สร้างลายละเอียดไปถึงสวิทช์ไฟ ติดตั้งระบบประปา หรือแม้แต่หัวสกรูที่บานพับประตู แต่สิ่งที่ขาดหายไป คือ เฟอร์นิเจอร์หนังสือและสิ่งของในชีวิตประจำวัน

ชิ้นส่วนนี้เกิดจากความปรารถนาและความรู้สึกของการกระจายของ Do-Ho Suh ซึ่งเป็นศิลปินข้ามชาติเดินทางไปมาระหว่างกรุงโซลและนิวยอร์ก ที่แสดงออกจากแนวความคิดของเขา เปรียบเทียบระหว่างบ้านนี้ที่พบเก็บได้อย่างเรียบร้อยในกระเป๋าเดินทางเช่นเดียวกับงานขนส่งในฐานะศิลปิน ผลงานชิ้นนี้จะเสนอเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นสาธารณะและสิ่งที่เป็นของตัวเอง นอกเหนือจากการบังคับ ให้ผู้ดูตระหนักถึงพื้นที่ของตนเอง

ภาพที่ 18 Reflection , Do Ho Shu , Hermes Gallery , 1962

ผลงานชิ้นนี้เป็นการติดตั้งที่ใช้เทคนิคเดียวกันกับที่ใช้ในการสร้าง The Perfect Home II งานนี้เป็นการติดตั้งขนาดใหญ่ที่ Hermes Gallery ในโตเกียว ประกอบสร้างเป็นประตูที่ทำจากผ้าไนลอน โปร่งแสง และ "พื้น" ที่ทำจากผ้าไนลอน สร้างภาพลวงตาของการสะท้อน ประตูนี้เป็นการจำลองประตูสู่อpartment วัยเด็กของเขาในเกาหลีใต้

ชิ้นนี้เป็นแสดงถึงความทรงจำและความคิดถึง ในพื้นที่และความสัมพันธ์ที่จะกระตุ้นให้เกิดภาพจำจากพื้นที่ที่อยู่ในความทรงจำของศิลปิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

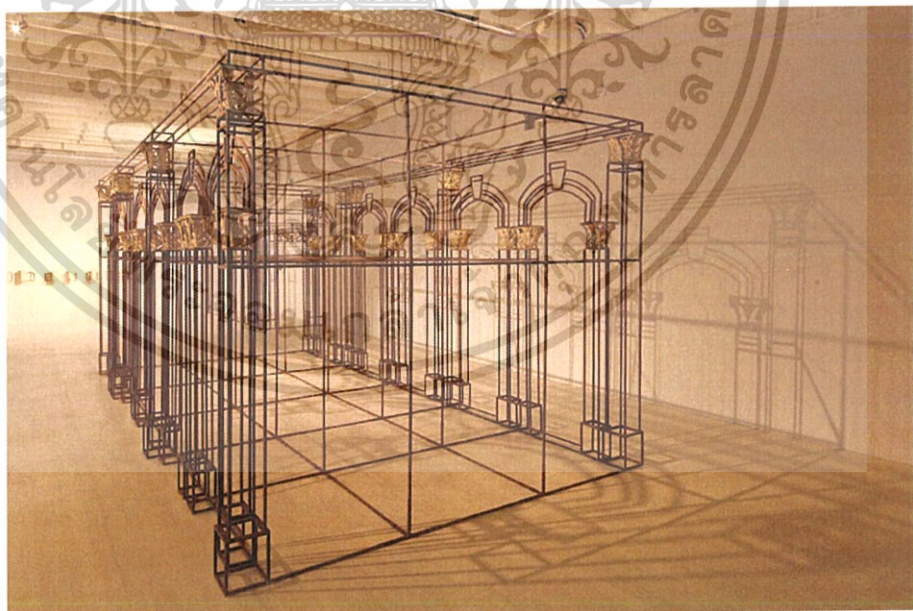
2) RATHIN BARMAN (b. 1981, Tripura, India)

ภาพที่ 19 Rathin Barman

ที่มา : <http://www.vancouverbiennale.com/resident-artists/2015-residency-artist-rathin-barman/>

Barman สำรวจ 'บ้าน' และ 'ภูมิทัศน์' เป็นแนวคิด ไม่เพียงแต่ในด้านกายภาพของการปรากฏตัว แต่เป็นพื้นที่ที่อยู่ในจิตใจและความทรงจำของผู้อพยพชาวบังกลาเทศที่ย้ายถิ่นฐาน งานนี้เกิดขึ้นจากเวลาที่ Barman ใช้เวลาอยู่ที่สิงคโปร์ในการเล่าเรื่องบทกวีและบทกวีของแรงงานอพยพชาวบังกลาเทศ

ภาพที่ 20 Home, and a Home, Rathin Barman , SAM at 8Q , 2016

ที่มา : <https://www.singaporebiennale.org/rathin-barman.php>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ยังมีการจัดแสดงประติมากรรมขนาดใหญ่และเล็ก ๆ ของร้านค้า ควบคู่ไปกับภาพวาดจากสนิมและภาพปูนซีเมนต์ Barman สืบหาความเป็นจริงแบบคู่ขนานของประสบการณ์ของผู้อพยพ - บ้านที่พวกเขาอาศัยอยู่ในสิงคโปร์และ 'บ้าน' ที่พวกเขาฝันถึงในบังคลาเทศ ในคำพูดของศิลปิน "การถ่ายโอนการแสดงผลที่เป็นสนิมบนกระดาษการหล่อวัตถุที่ถูกทิ้งร้างในคอนกรีต การตระหนักถึงจำกัดความของโครงกระดูกของบ้าน เป็นเหมือนการแกะสลักจากหน่วยความจำ การก่อตัวขึ้นใหม่ในเวลา" บทเพลงเสียงในบทกวีของคณงานในบังคลาเทศสะท้อนถึงการเดินทางที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ของผู้ลี้ภัย

จากผลงานทั้งหมดที่ได้กล่าวมา มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า สังเกตได้จากวัสดุและคุณสมบัติของงานเป็นส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งการใช้เทคนิค วัสดุ การจัดการพื้นที่ จนกระทั่งสื่อผสมต่างๆ ผ่านความคิดสร้างสรรค์ที่อิสระ ล้วนมีอิทธิพลต่อการนำมาพัฒนาผลงานของข้าพเจ้า

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

การผสมผสานวัฒนธรรมระหว่างไทยกับจีน ชาวจีนบางส่วนได้แต่งงานคนไทยและตั้งรกรากถาวรอยู่ในประเทศไทย ทำให้เกิดการถ่ายทอดขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง คนไทยได้มีการรับ เอาภาษา ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมจีนไปปฏิบัติในหลายเรื่อง วัฒนธรรมบางอย่างของจีนได้มีการผสมผสานให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของไทยกันอย่างกลมกลืน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต

สืบเนื่องจากวัฒนธรรมเชื้อชาติทางครอบครัวที่แทรกซึมเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตประจำวันจากความสัมพันธ์ทางเวลาและความทรงจำ ที่สำรวจได้จากครอบครัวและสิ่งรอบตัว สร้างผลงานจากโครงสร้างสิ่งของ สถาปัตยกรรมและ ศิลปะจีน ที่มีลวดลายบ่งบอกถึงการผสมผสานกันระหว่างไทยกับจีน ผ่านรูปแบบเทคนิคของ โคมไฟ ที่เป็นวัตถุสริมงคลของชาวจีน

3.1.1 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2557

ผลงานชื่อ “ชุดน้ำชาของอาม่า” ชาวจีนส่วนมากจะนิยมสิ่งของมงคล และเชื่อ โชคลาภ เพื่อให้เป็นสิริมงคลต่อการดำเนินชีวิต จะสังเกตได้จากวัตถุที่เป็นสื่อเรื่องความเป็นมงคล เช่น โคมไฟเตี้ยตั้ง ที่แขวนตามหน้าบ้าน ตัวข้าพเจ้าสนใจในตัววัตถุชิ้นนี้ของชาวจีน จึงได้หยิบเทคนิคของ โคมไฟที่มีความโปร่งแสงและความเป็นสิริมงคลที่ได้จากลวดลายนำมาประยุกต์ใช้กับสิ่งของเครื่องใช้ของชาวไทยเชื้อสายจีนเพื่อแสดงให้เห็นถึงการดำรงไว้ของวัฒนธรรมที่หล่อหลอมศิลปะและประเพณีเก่าแก่ให้คงอยู่ ผ่านข้าพเจ้าของเครื่องใช้ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันของชาวไทยเชื้อสายจีน จึงได้หยิบชุดน้ำชา ซึ่งเป็นเครื่องคัมของชาวไทยเชื้อสายจีน มาเป็นสื่อกลางในการแทนความหมาย โดยในชิ้นงานจะมีการสาน โดยใช้ไม้ไผ่เป็นสื่อแทนถึงของคนไทย และการแกะกระดาก โคมไฟเป็นสื่อแทนของคนจีน แสดงถึงความผสมผสานกันของ 2 วัฒนธรรม

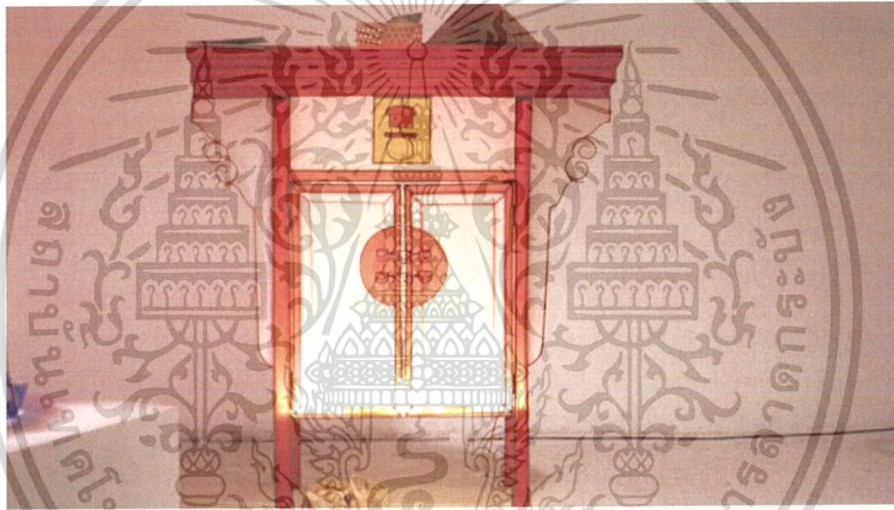
ภาพที่ 21 ผลงานชื่อ “ชุดน้ำชาของอาม่า”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2558

ผลงานชื่อ “ตู้สะสม” ข้าพเจ้าสนใจโคมไฟของชาวจีน ที่ส่วนมากจะพบเห็นได้ตามอาคาร บ้านเรือน ชุมชน และศาสนสถานของชาวไทยเชื้อสายจีน ซึ่งเป็นสิ่งของสิริมงคลที่ส่องแสงสว่าง นำโชคลาภมาสู่ผู้อยู่อาศัย จึงได้หยิบเทคนิคของโคมมาประยุกต์ใช้กับสิ่งของเครื่องใช้ของชาวไทยเชื้อสายจีนเพื่อแสดงให้เห็นถึงการดำรงไว้ของวัฒนธรรมที่หล่อหลอมศิลปะและประเพณีเก่าแก่ให้คงอยู่ ผ่านข้าวของเครื่องใช้ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้นำสิ่งของเครื่องใช้ที่ตู้เก็บของซึ่งมีเอกลักษณ์ลวดลายเฉพาะแบบชาวจีนที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปตามที่พักอาศัยมาใส่ข้าวของเครื่องใช้ที่เก็บสะสมมาจากอดีต เพื่อแสดงถึงวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมารุ่นต่อรุ่นและสะสมมาจนถึงทุกวันนี้

ภาพที่ 22 ผลงานชื่อ “ตู้สะสม”

ผลงานชื่อ “อาแปะเมืองจีน” ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจมาจากความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนมีการผสมผสานกลมกลืนและแลกเปลี่ยนกันทั้งทางด้านวัฒนธรรมและรวมไปถึงการค้าด้วย ทางด้านการค้าด้วย ทางด้านการค้าจีนกับไทยได้มีความสัมพันธ์กันมาอย่างยาวนาน จึงได้นำสิ่งของที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนกันทางการค้ามานำเสนอถึงการผสมผสานกันระหว่างสองวัฒนธรรมที่ไทยได้นำศิลปะจีนเข้ามา

ข้าพเจ้าจึงได้นำสินค้าที่มีการแลกเปลี่ยนกันทางเรือสำเภาดังแต่โบราณคือ ตุ๊กต้อับเฉา ซึ่งเป็นของที่จีนส่งเข้ามาเพื่อถ่วงน้ำหนักเรือจนมาภายหลังได้กลายเป็นตุ๊กตาประดับตามวัด ข้าพเจ้าจึงนำมาเป็นสื่อแทนความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีน

ภาพที่ 23 ผลงานชื่อ “อาแปะจีน”

ผลงานชื่อ “สองฝาแฝด” ข้าพเจ้านำความผสมผสานของสองวัฒนธรรมผ่านโบราณสถานที่ได้หลอมรวมวัฒนธรรม ความเชื่อ ศิลปะของทั้งสองวัฒนธรรมไว้ ซึ่งโบราณสถานที่ข้าพเจ้าหยิบมาใช้ นั้นเป็นรูปทวารบาลรักษาประตู ซึ่งจำลองมาจากสถานที่จริงสื่อถึงการเปิดรับระหว่าง 2 วัฒนธรรม ซึ่งลวดลายของประตูฝั่งหนึ่งจะเป็นของไทยอีกฝั่งจะเป็นของจีน โดยวัดนี้เกิดจากการสร้างร่วมกันระหว่างคนไทยกับจีน

ผลงานชิ้นนี้ได้มีการใช้แสงเป็นส่วนประกอบในการฉายลวดลายลงบนกำแพงเพื่อให้เกิดการซ้อนทับกันของลวดลายไทยกับจีน

ภาพที่ 24 ผลงานชื่อ “สองฝาแฝด”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2559

ผลงานชื่อ “ย่านจีน” ข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงความมั่งคั่ง การผสมผสานกันระหว่างสองเชื้อชาติ และความแออัดของสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของชุมชนชาวไทยเชื้อสายจีน ผ่าน โครงสร้างสถาปัตยกรรมจากแหล่งชุมชนเยาวราชที่เป็นที่อยู่อาศัยของชาวไทยเชื้อสายจีนส่วนมาก รูปแบบของโครงสร้างที่ทับซ้อนกันเพื่อเชื่อมโยงการผสมผสานระหว่าง 2 เชื้อชาติและพื้นที่ที่มีความแออัดเบียดเสียดกันของชุมชน

ผลงานชิ้นนี้มีการใช้แสงมาเป็นส่วนประกอบของงาน ข้าพเจ้าได้เลือกใช้แสงไฟเพื่อขับเน้นสีส้มเปรียบกับความเฟื่องฟูรุ่งเรืองของกิจการคนจีนที่เข้ามาทำการค้าขายในประเทศไทย

ภาพที่ 25 ผลงานชื่อ “ย่านจีน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชื่อ “ประตูแดง” ข้าพเจ้านำเสนอรูปแบบลักษณะความเป็นอยู่ที่เป็นรากฐานของชาวไทยเชื้อสายจีนบนพื้นที่วัฒนธรรมที่ต่างกัน ในรูปแบบของแหล่งที่พักอาศัยผ่านทางโครงสร้างสถาปัตยกรรมของชุมชนชาวจีนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะและได้เกิดการผสมผสานกันกับรูปแบบของไทยเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสองเชื้อชาติ

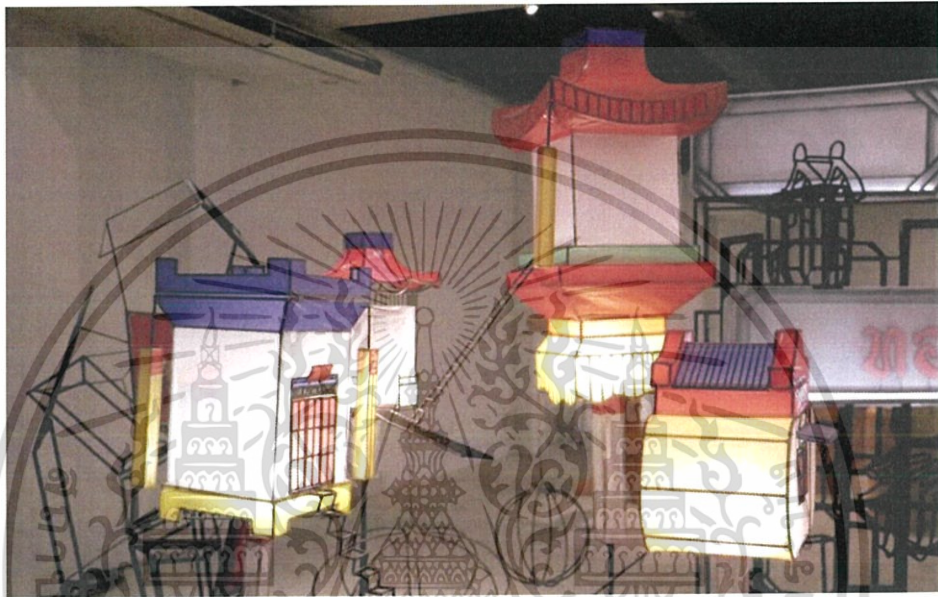
ผลงานชิ้นนี้ได้มีการหยิบวัสดุสำเร็จรูปที่เป็นส่วนประกอบของโครงสร้างที่พักอาศัยมาใช้ในงานเพื่อให้ได้กลิ่นอายที่มีสีสันเพิ่มมากขึ้นและดูมีความโดดเด่นตามแบบฉบับของคนจีน

ภาพที่ 26 ผลงานชื่อ “ประตูแดง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชื่อ “เมืองมังกร” ข้าพเจ้านำเสนอ โครงสร้างลักษณะชุมชนแหล่งที่พักอาศัย ที่มีความสัมพันธ์กันในพื้นที่ผ่านลวดลายความเป็นเอกลักษณ์ของชาวจีน ที่มีกลิ่นอายหลงเหลืออยู่โดยมีการนำไฟเข้ามาประกอบเป็นสีสันทันให้ชุมชนมีชีวิตชีวาและคึกคักเหมือนตลาดเยาวราชตอนค่ำคืน ผลงานชิ้นนี้ได้นำคุณสมบัติของโคมดั้งเดิมที่ชาวจีนนิยมห้อยไว้หน้าบ้านเพื่อเป็นสิริมงคล และส่องแสงสว่างให้แก่ผู้อยู่อาศัย จึงได้นำเทคนิคนี้มาประกอบในชิ้นงานเพื่อให้มีกลิ่นอายวัฒนธรรมของชาวจีน

ภาพที่ 27 ผลงานชื่อ “เมืองมังกร”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงาน

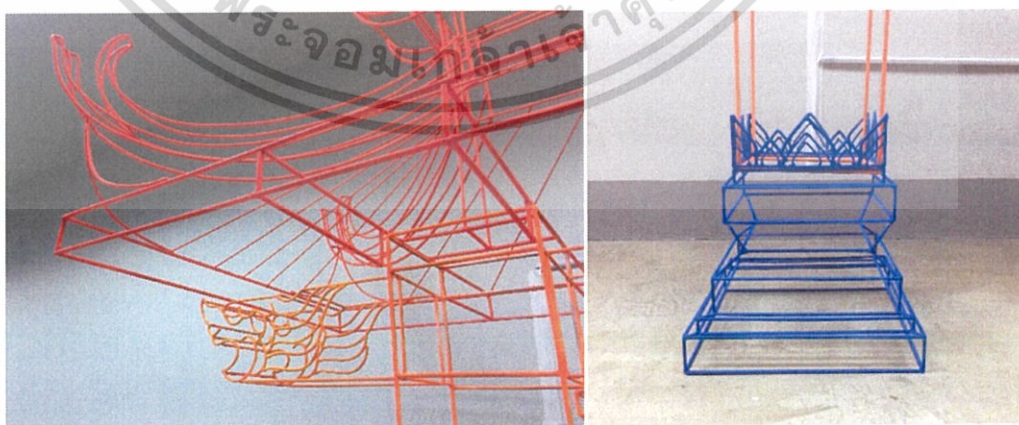
การพัฒนาทางด้านความคิด

ในแนวความคิดเดิมข้าพเจ้านำโครงสร้างของรูปทรงวัสดุสิ่งรอบตัวที่พบเห็นในชีวิตประจำวันหรือที่ได้ร่วมประสบการณ์มาถ่ายทอด เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวไทยเชื้อสายจีน ผ่านลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์แบบเฉพาะ

ภาพที่ 28 โครงสร้างสิ่งของเครื่องใช้

ต่อมาข้าพเจ้าเริ่มศึกษาเรื่องราวประวัติศาสตร์ของชาติกำเนิดในพื้นที่ต่างวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้นทำให้เจาะลึกรายละเอียดเข้าไปถึงความหมายของ โครงสร้างลวดลายและสีที่ปรากฏในสถาปัตยกรรมไทย การทับซ้อนกันระหว่างสองวัฒนธรรมอย่างลงตัว

ภาพที่ 29 โครงสร้างสถาปัตยกรรมจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานในโครงการทัศนศิลป์ชุดนี้ ข้าพเจ้าจึงนำเสนอเรื่องราวของโครงสร้างสถาปัตยกรรมจีนซึ่งเป็นงานศิลปะที่เกิดจากการซึมซับบนพื้นที่ต่างวัฒนธรรมให้สะท้อนถึงสังคมชุมชนของชาวไทยเชื้อสายจีนที่มีความสัมพันธ์มาอย่างยาวนาน

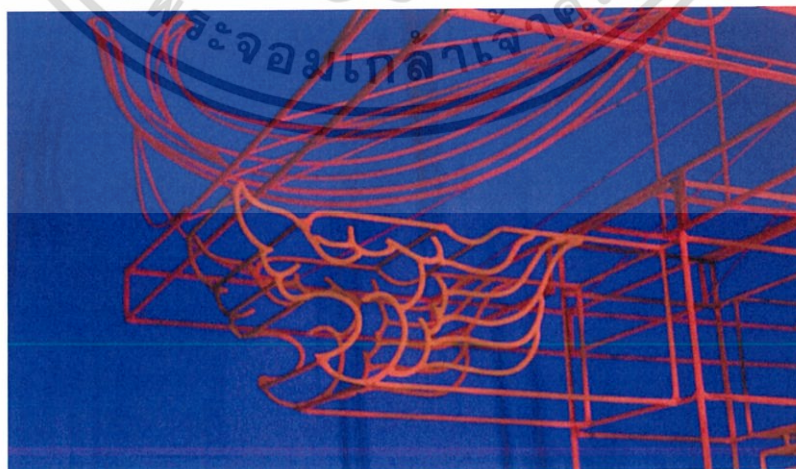
การพัฒนาทางด้านรูปแบบ

ในรูปแบบแต่เดิมนั้น ข้าพเจ้าเสนอผลงานที่มีรูปแบบมาจากโคมเต็งลิ้งซึ่งเป็นโคมไฟที่ชาวไทยเชื้อสายจีนประดับห้อยไว้ตามหน้าอาคารบ้านเรือน เพื่อส่องแสงสว่างและเรียกความเป็นสิริมงคลมาแก่ผู้อยู่อาศัย จึงได้นำมาประยุกต์ปรับใช้กับโครงสร้างและนำกระดาษมาฉาบ ให้มีลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวจีน

ภาพที่ 30 โครงสร้างรูปแบบ โคมเต็งลิ้ง

ในเวลาต่อมาได้มีการพัฒนารูปแบบเป็นโครงสร้างสถาปัตยกรรมฉาบด้วยลวดลายสีสะท้อนแสง ซึ่งเป็นสีที่มีความหมายในความเชื่อของชาวจีนและชาวไทยผสมผสานกัน ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนมาใช้ไฟแบล็คไลท์ที่ประกอบในชิ้นงานแทนเพื่อให้มีการสะท้อนกับตัวสีที่เลือกใช้ สื่อถึงบรรยากาศยามค่ำคืนขอวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวจีน

ภาพที่ 31 โครงสร้างสถาปัตยกรรมรูปแบบใช้ไฟแบล็คไลท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์

ผลงานในโครงการศิลปะวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “กงกงซี” ที่มีแนวคิดมาจากการผสมผสาน ลวดลายระหว่างสองวัฒนธรรม ผ่านโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่เป็นแบบเฉพาะของชาวไทยเชื้อสายจีน จากสีต้นของ โครงสร้างสถาปัตยกรรมนั้น ข้าพเจ้าเลือกที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่มีความ สะท้อนแสง เพื่อสะท้อนถึงบรรยากาศชุมชนชาวจีนที่มีความเจริญรุ่งเรืองและได้เผยแพร่ วัฒนธรรมเข้ามาสู่พื้นที่วัฒนธรรมอื่น

ภาพที่ 32 ชุมชนจีนยามค่ำคืน

ที่มา : <http://m.donmucangairportthai.com/th>

4.1.1 ส่วนที่แสดงถึงโครงสร้างสถาปัตยกรรมจีน

ในส่วนนี้ข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้แสงสีของ โครงสร้างสถาปัตยกรรมของศาลเจ้าจีนในยามค่ำ คืนมาสะท้อนบรรยากาศความโดดเด่นของการทับซ้อนลวดลายจีนที่อยู่ในพื้นที่ต่างวัฒนธรรม

ภาพที่ 33 ภาพแสดงสีต้นเมืองกรุงยามค่ำคืน

ที่มา : <https://pantip.com/topic/31832346>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเริ่มศึกษาหารูปทรงของ โครงสร้างสถาปัตยกรรมจีนในกรุงเทพฯและย่านชุมชน
ชาวจีน จากการไปสำรวจและเก็บภาพมาจากสถานที่จริงเพื่อหาโครงสร้างที่น่าสนใจ

ภาพที่ 34 โครงสร้างสถาปัตยกรรมและลวดลายของวัดมังกรกลวาส

รูปทรงของ โครงสร้างที่หยิบมาใช้ก็นำมาจากศาลเจ้าจีน พื้นที่ทางวัฒนธรรมที่คนไทย
เชื้อสายจีนมาศีกการบูชา และชมศิลปะที่อยู่ในศาสนสถาน ภายในศาลเจ้าจีนที่ข้าพเจ้าสำรวจ
หลายแห่ง มักจะมีวัฒนธรรมของชาวไทยปนอยู่ด้วย จึงนำลวดลายศิลปะของทั้งสองเชื้อชาติมา
ผสมผสานกัน จากการจำลองรูปทรงของส่วนประกอบ โครงสร้างภายในศาลเจ้าจีน และชুমู่ประตูที่
สื่อถึงการเปิดรับแลกเปลี่ยนระหว่างสองวัฒนธรรม

ภาพที่ 35 โครงสร้างสถาปัตยกรรมจีนในกรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนของด้านบนซุ้มจะยึดหลักตามโครงสร้างสถาปัตยกรรมลวดลายจีน ในรูปแบบของ หลังคาและตัวคาน โดยมีสัตว์ประจำชาติอย่างมังกรเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมได้ชัดเจน ส่วนของฐานนั้นจะเป็นสถาปัตยกรรมไทย ทำให้เกิดลวดลายทับซ้อนกันของสองวัฒนธรรม

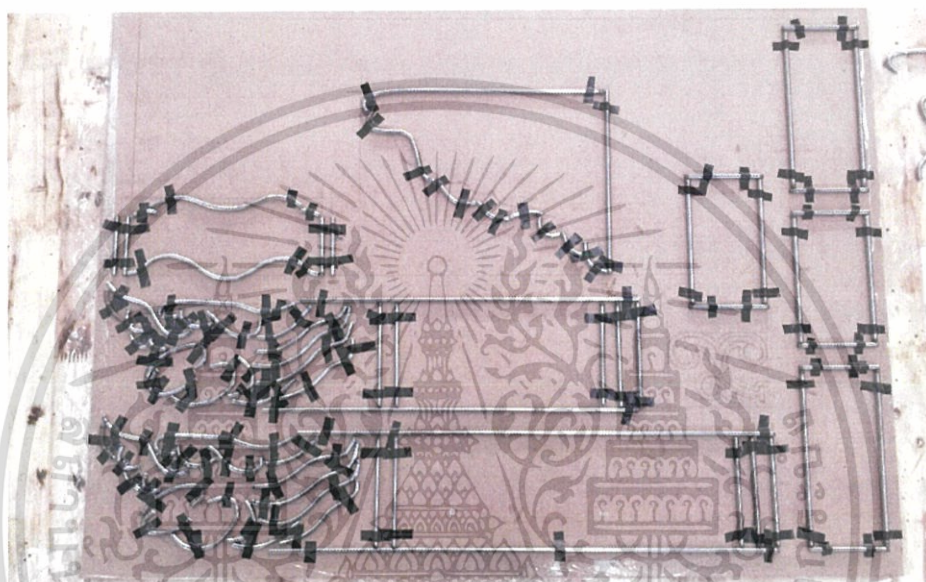
ภาพที่ 36 ฐานเสาวัดไทย

ที่มา : <http://www.weekendhobby.com/board/photo/Question.asp?ID=26009>

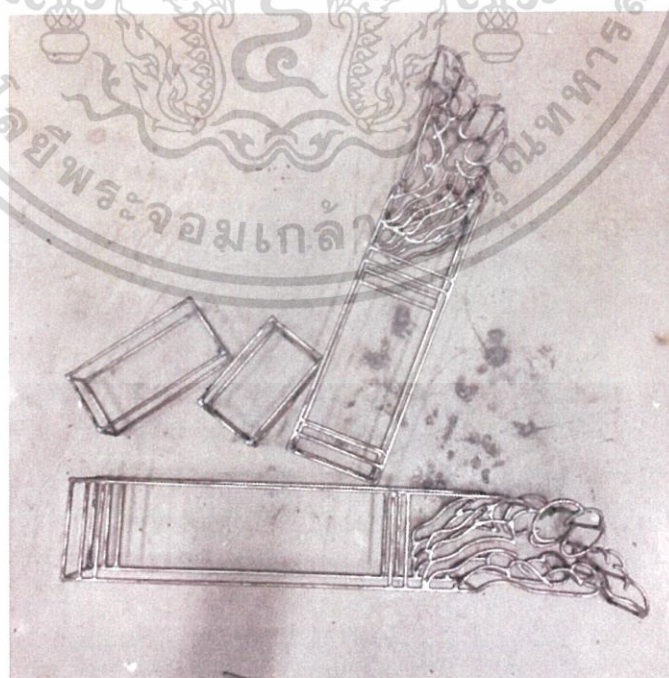
ข้าพเจ้านำวัสดุเหล็กมาเชื่อมประกอบสร้าง ให้เป็น โครงสร้างที่แข็งแรงและมั่นคง ทำการ โอบแสงที่เป็นสีสะท้อนลงบนตัววัสดุ โดยนำความเชื่อเรื่องสีของชาวจีนและไทยมาใช้กับ ส่วนประกอบของประตูศาลเจ้า สีที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมจีน คือ สีส้ม สีแดง ที่แสดงถึงความเป็นสิริมงคล ส่วนของไทย คือ สีน้ำเงิน สีฟ้า จึงทำให้เกิดสอง โทนสีบนลวดลายสถาปัตยกรรมที่มีความ เป็นมาอย่างยาวนาน

กระบวนการทำงาน

1. ร่างแบบลวดลายตามสัดส่วนที่ถอดมาจากแบบร่าง ต่อจากนั้นก็นำเหล็กมาตัดตามเส้นที่ร่างไว้แล้วทำการแปะด้วยเทปเพื่อให้ง่ายต่อการเชื่อมโลหะ
2. เชื่อมเหล็กเข้าหากันเป็นแบบตามแบบร่าง แล้วนำชิ้นส่วนมาประกอบกัน
3. จัดเก็บรายละเอียดส่วนที่เชื่อมให้มีความเนียนเป็นเนื้อเดียวกัน
4. พ่นสีรองพื้นเพื่อจะฉาบสีสะท้อนแสงลงในงาน
5. ติดตั้งไฟแบล็คไลท์

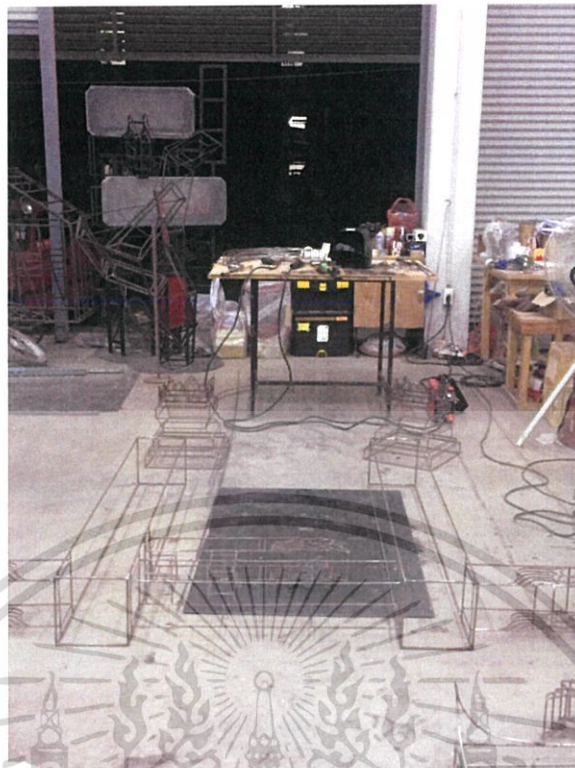

ภาพที่ 37 ตัดเหล็กตามแบบร่าง

ภาพที่ 38 เชื่อมประกอบเหล็กที่ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

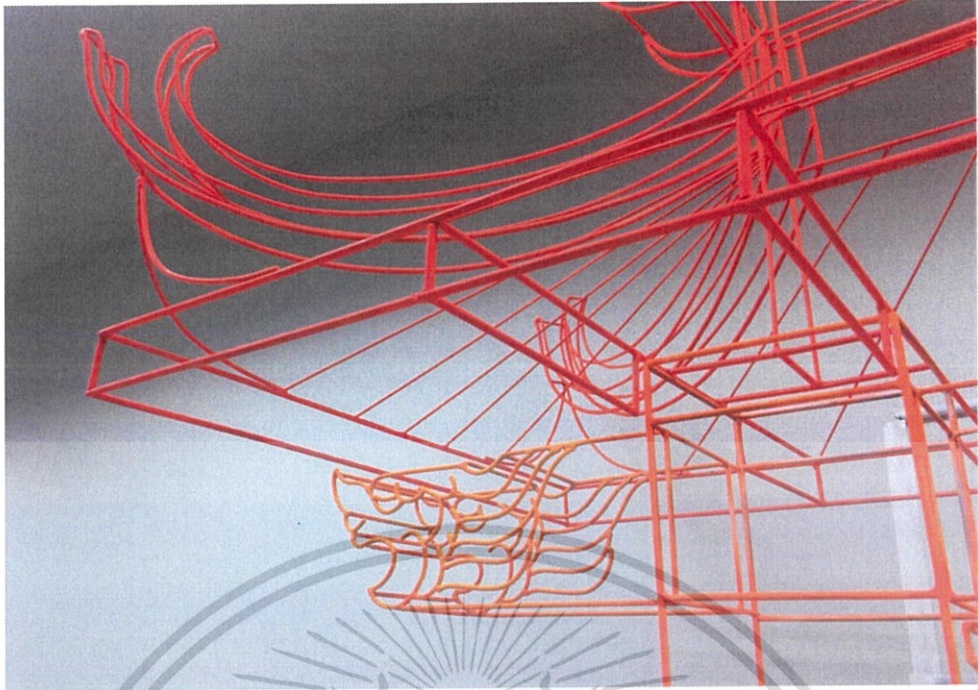

ภาพที่ 39 เชื่อมประกอบ โครงสร้างแต่ละส่วน

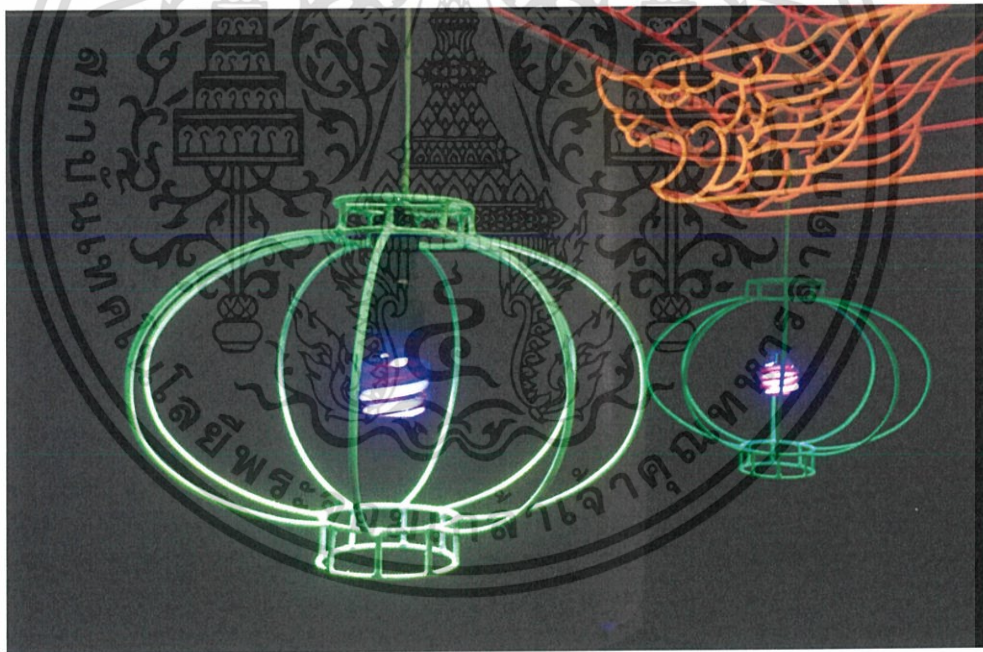

ภาพที่ 40 จัดสายละเอียดให้มีความเนียนเป็นเนื้อเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 41 ฉาบสีโครงสร้างด้วยสีสะท้อนแสง

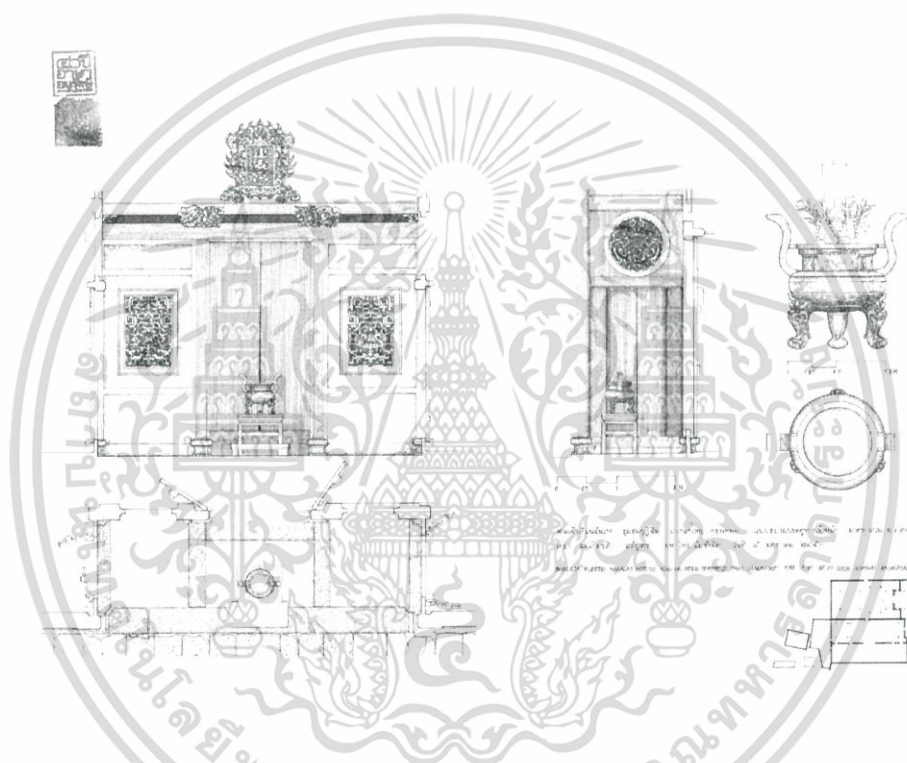
ภาพที่ 42 ติดตั้งหลอดไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ส่วนที่แสดงถึงความเชื่อชาวจีน

ในส่วนนี้ข้าพเจ้าเลือกศึกษาผ่านรูปทรงโครงสร้างสถาปัตยกรรมจีนภายในศาลเจ้ามีความเชื่อที่มาพร้อมกับวัฒนธรรมจีนนั้น ศาลเจ้าเป็นศาสนสถานที่ชาวจีนรวมกลุ่มสร้างขึ้นเพื่อช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่มภาษา ใช้เป็นที่ประดิษฐานรูปเคารพที่พวกตนนำติดตัวมาหรือกราบไหว้เทพเจ้ากลุ่มที่ตนเคารพนับถือ หรือสร้างเพื่อเป็นศาลประจำเขตหนึ่งของชาวจีนที่อาศัยอยู่ในเขตเดียวกัน

ข้าพเจ้าจึงได้นำตัวกระถางรูปมาเป็นตัวแทนในการสื่อเรื่องความเชื่อของชาวจีน ผ่านลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์แบบเฉพาะที่ได้จากการสำรวจในพื้นที่วัฒนธรรมไทย และ ศาลเจ้าจีนจำลองที่ประดับตกแต่งบนกระถางรูปเพื่อแทนวัฒนธรรมของชนชาติจีน

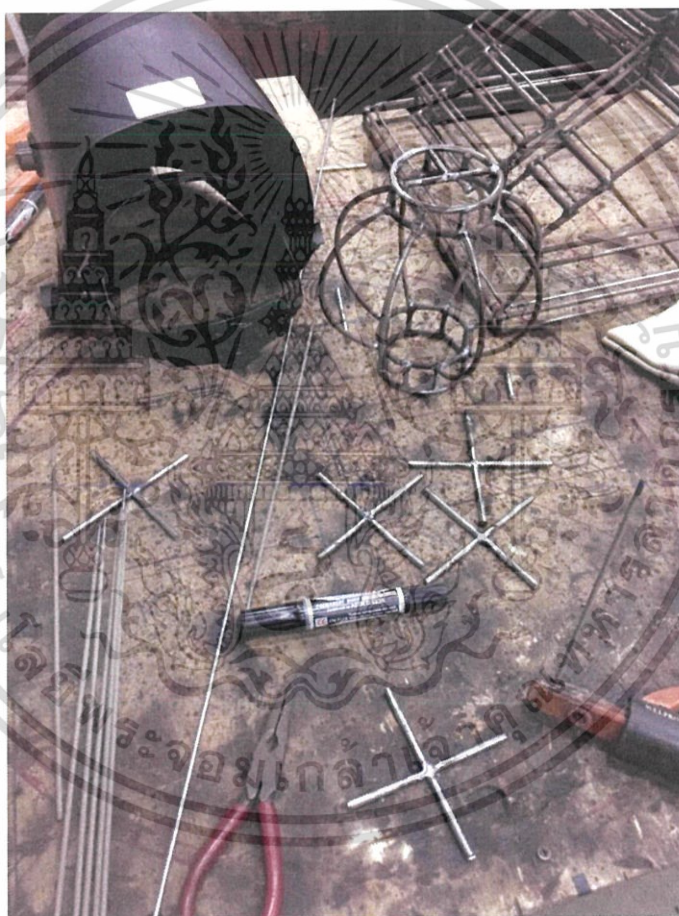

ภาพที่ 43 กระถางรูปภายในศาลเจ้าจีนในพื้นที่วัฒนธรรมไทย

ที่มา : <https://sites.google.com/site/sudjitprofile/internal-blog/salceakeinyxankeng>

กระบวนการทำงาน

1. ขยายสัปดาห์จากแบบร่าง 2 มิติ
2. ร่างแบบลดทอนตามสัดส่วนที่ถอดมาจากแบบร่าง ต่อจากนั้นก็นำเหล็กมาตัดตามเส้นที่ร่างไว้แล้วทำการเปะด้วยเทปเพื่อให้ง่ายต่อการเชื่อม โลหะ
3. เชื่อมเหล็กเข้าหากันเป็นแบบตามแบบร่าง แล้วนำชิ้นส่วนมาประกอบกัน
4. ขัดเก็บรายละเอียดส่วนที่เชื่อมให้มีความเนียนเป็นเนื้อเดียวกัน
5. พ่นสีรองพื้นเพื่อจะฉาบสีสะท้อนแสงลงในงาน
6. ตัดแผ่นอะคริลิกในมาเป็นฐานรองตัวศาลเจ้าเงินที่อยู่บนกระถาง
7. ติดตั้งไฟแบล็คไลท์

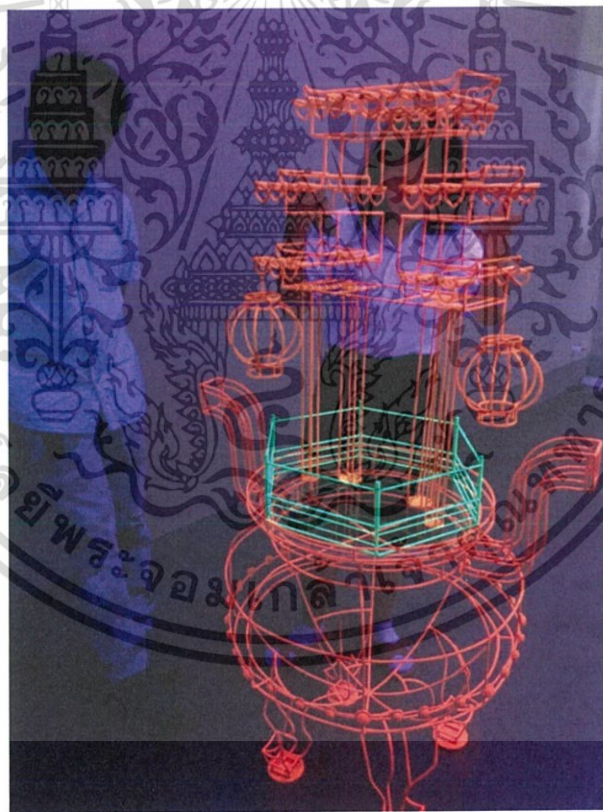

ภาพที่ 44 ประกอบเชื่อมโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 45 ประกอบชิ้นส่วนขัดลายละเอียด

ภาพที่ 46 ฉาบสีสะท้อนแสงบนโครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 ส่วนที่แสดงถึงความเชื่อชาวไทย

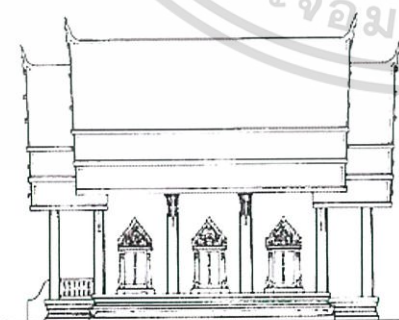
ในส่วนนี้ข้าพเจ้าเลือกศึกษาผ่านรูปทรงโครงสร้างสถาปัตยกรรมไทยภายในวัด วัดเป็นศาสนสถานของศาสนาพุทธในประเทศไทย ใช้ประกอบศาสนกิจของพุทธศาสนิกชน ภายในวัดมีวิหาร อุโบสถ ศาลาการเปรียญ กุฏิ เมารุ ซึ่งใช้สำหรับประกอบศาสนพิธีต่าง ๆ

วัดโดยส่วนใหญ่นิยมแบ่งเขตภายในวัดออกเป็นสองส่วนคือ พุทธาวาส และสังฆาวาส โดยส่วนพุทธาวาสจะเป็นที่ตั้งของสถูปเจดีย์ อุโบสถ สถานที่ประกอบกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และส่วนสังฆาวาส จะเป็นส่วนกุฏิสงฆ์สำหรับภิกษุสามเณรจำพรรษา ในปัจจุบันจะเพิ่มส่วนฌาปนสถานเข้าไปด้วย เพื่อประโยชน์ในด้านการประกอบพิธีทางศาสนาของชุมชน ตามธรรมเนียมของแต่ละท้องถิ่น

ภาพที่ 47 วัดช้างปอก

ปัจจุบันวัดในชนบทยังคงเป็นศูนย์รวมของคนในชุมชน ซึ่งต่างจากในเมืองใหญ่ที่วัดกลายเป็นเพียงสถานที่จำพรรษาของพระสงฆ์และเพื่อประกอบพิธีทางศาสนาเท่านั้น

รูปด้านข้าง

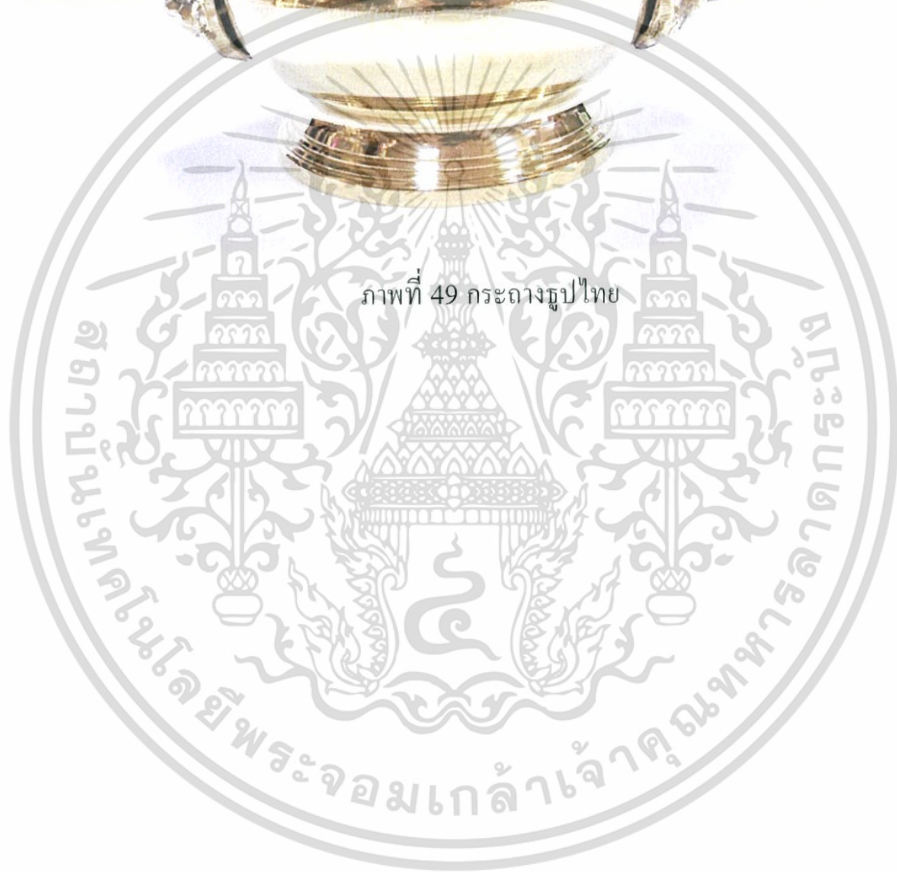

รูปด้านหน้า

ภาพที่ 48 แบบร่าง โครงสร้างวัดไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

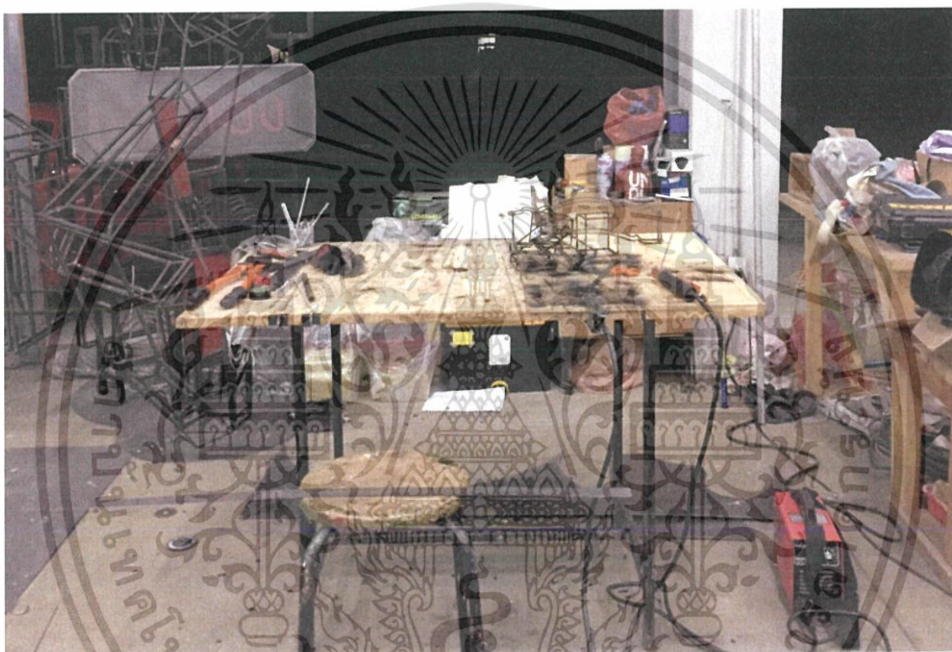
ข้าพเจ้าจึงได้นำตัวกระถางรูปมาเป็นตัวแทนในการสื่อถึงความเชื่อของชาวไทย ผ่าน ลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์แบบเฉพาะของวัฒนธรรมไทยที่มีประวัติความเป็นมาและมี ศิลปะวัฒนธรรมอันล้ำค่าอยู่ และ วัดจำลองที่ประดับตกแต่งบนกระถางรูปเพื่อแทนวัฒนธรรมของ ชนชาติไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

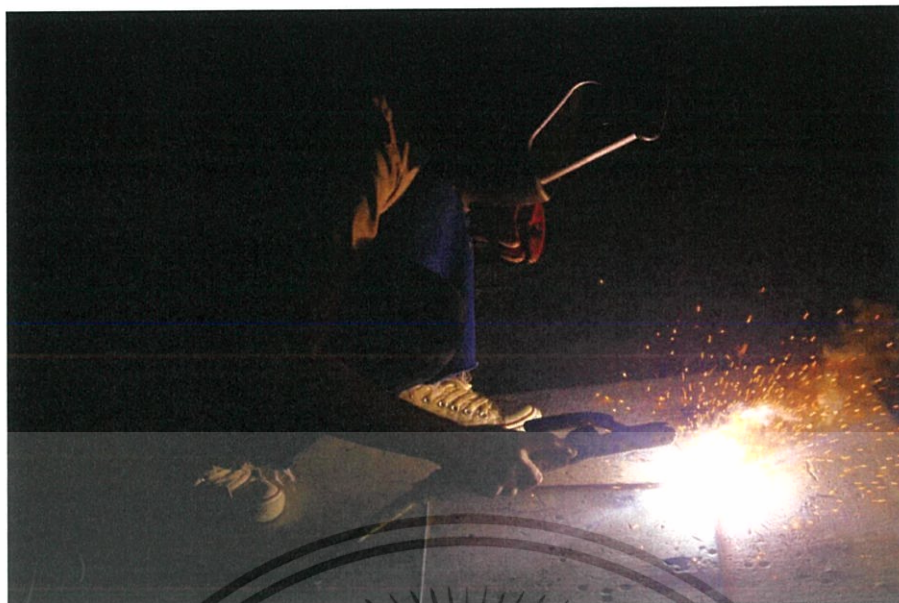
กระบวนการทำงาน

1. ขยายสเกลจากแบบร่าง 2 ดี
2. ร่างแบบลดขนาดตามสเกลที่ถอดมาจากแบบร่าง ต่อจากนั้นก็นำเหล็กมาตัดตามเส้นที่ร่างไว้
3. เชื่อมเหล็กเข้าหากันเป็นแบบตามแบบร่าง แล้วนำชิ้นส่วนมาประกอบกัน
4. ขัดเก็บรายละเอียดส่วนที่เชื่อมให้มีความเนียนเป็นเนื้อเดียวกัน
5. พ่นสีรองพื้นเพื่อจะฉาบสีสะท้อนแสงลงในงาน
6. ตัดแผ่นอะคริลิกในมาเป็นฐานรองตัวศาลเจ้าเงินที่อยู่บนกระถาง
7. ติดตั้งไฟแบล็คไลท์

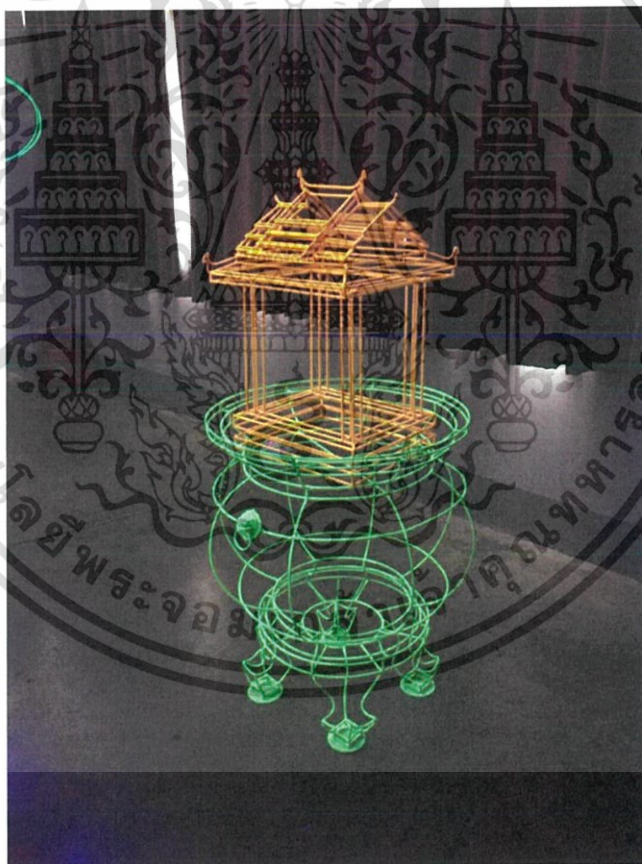

ภาพที่ 50 เชื่อมประกอบโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 51 การประกอบเชื่อมโลหะ

ภาพที่ 52 ฉาบสีสะท้อนแสงลงบน โครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปศิลปนิพนธ์

เอกสารประกอบศิลปนิพนธ์ ชุด “โครงสร้างสีเส้นสายสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม” ได้รวบรวมเนื้อหาต่างๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความงามของศิลปะ ของทั้งสองเชื้อชาติ ที่มีการผสมผสานกลมกลืนกันถึงแม้ว่าจะต่างกันทางวัฒนธรรมแต่ก็สามารถดำรงชีวิตสืบทอดความเป็นเอกลักษณ์ได้มาจนถึงปัจจุบัน จนเกิดเป็นงานประติมากรรมที่มีความสัมพันธ์กัน จนสามารถถ่ายทอดบรรยากาศได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประเด็นการสร้างสรรค์ที่เข้าเข้ากันพบจะนำไปพัฒนาในผลงานชุดต่อไป โดยผ่านการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นข้อมูลสำคัญในการเริ่มต้นสร้างสรรค์ต่อไป สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังว่าศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะเกิดประโยชน์แก่ผู้สนใจไม่มากนักน้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

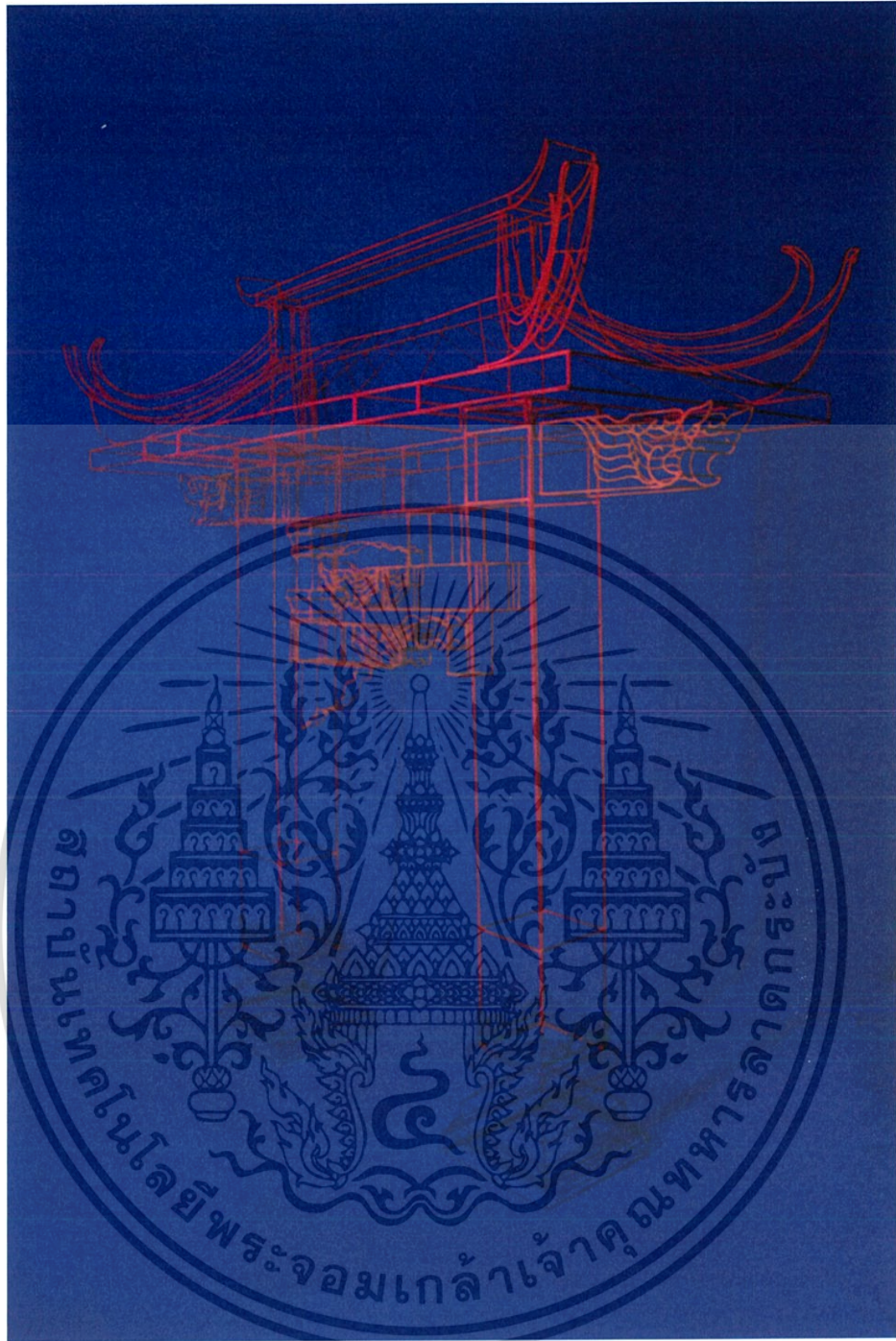
- โบทัน . 2511 . จดหมายจากเมืองไทย . กรุงเทพฯ : บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด
- G. William Skinner . 2558 . สังคมจีนในประเทศไทย : ประวัติศาสตร์เชิงวิเคราะห์ . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
- เนตรนภา แก้วแสงธรรม ยานะชโกวา . 2554 . ไหว้เทพเจ้า 9 ศาลจีนมงคล . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อมรินทร์
- ด้วน ดี เชิง . 2543 . ความเป็นมาของวัดจีนและศาลเจ้าจีนในประเทศไทย . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ส่องสยาม
- พระศรีสุทธีวงษ์ (สุรพล ชิตญาโณ ป.ธ.๘) และคณะ . 2548 . ตึกคาศิตาจีนวัดโพธิ์ . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คณะสงฆ์วัดพระเชตุพน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

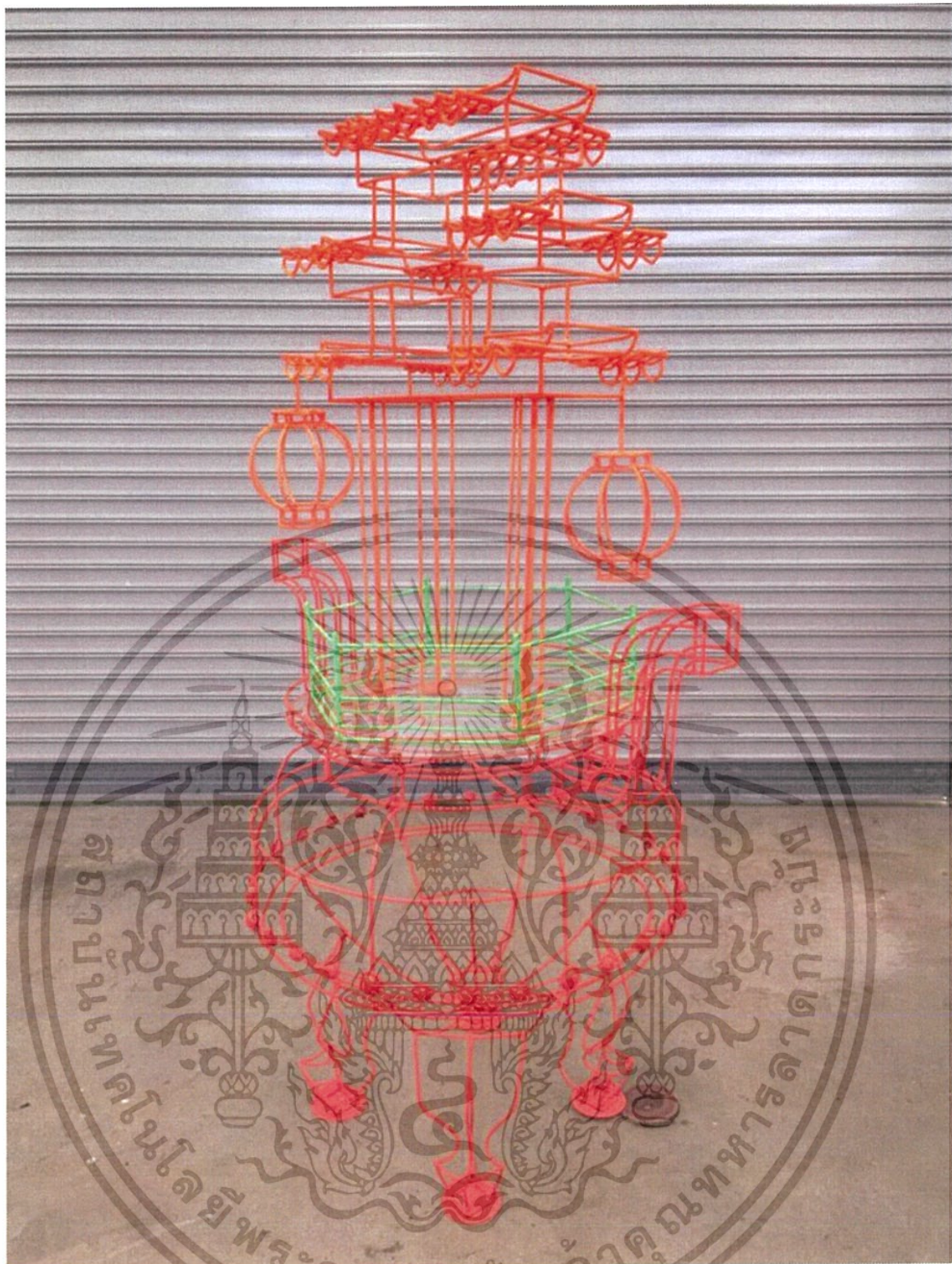
ภาพที่ 53 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน gong gong xi , 2559

เทคนิค เชื่อมโลหะ

ขนาด 180 x 220 x 110 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

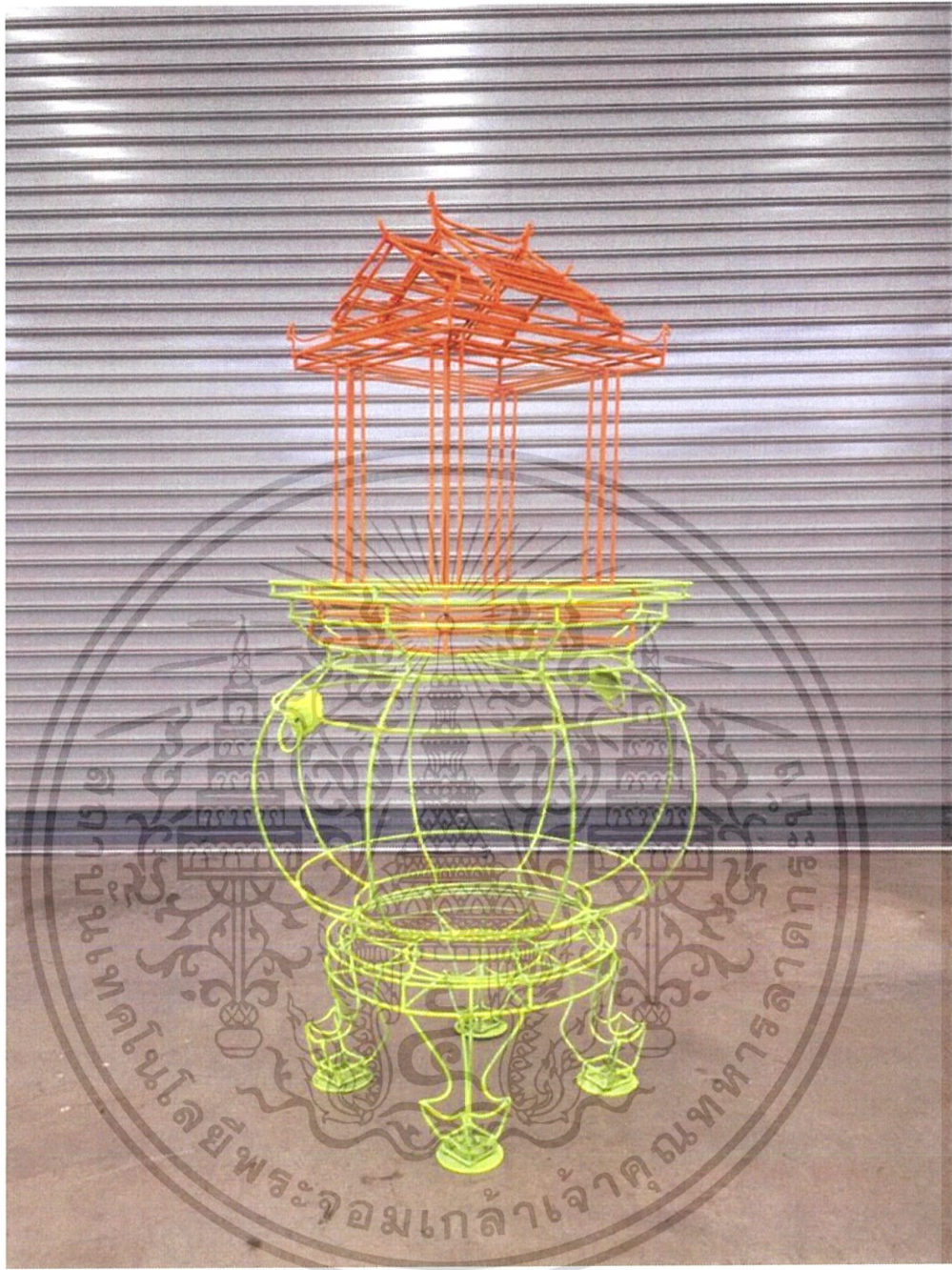
ภาพที่ 54 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน อยู่แบบจีน, 2559

เทคนิค เชื่อมโลหะ

ขนาด 80 x 130 x 80 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน อยู่แบบไทย, 2559

เทคนิค เชื่อมโลหะ

ขนาด 80 x 120 x 80 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาว ศศนันท์ รัตนภรณ์พิศิษฐ์
วัน เดือน ปีเกิด	1 กุมภาพันธ์ 2538 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	121 หมู่6 แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพฯ โทร.0-2521-2151
ประวัติการศึกษา	2555 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาประติมากรรม

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2556 Black & White Exhibition, Eching
- 2556 Photo Exhibition "Here Is Huatakhe"
- 2557 The 2nd runner up "The Miracle light of Chaopraya (Team)" award
- 2557 Sand Sculpture Exhibition, World Sand Sculpture Festival of Thailand
- 2558 Sukko-Sukkee Exhibition, Sukhothai Lanscape Art
- 2558 Stone Sculpture Exhibition, Faculty of Fine Art Thaksn University
- 2559 ได้รับทุนการศึกษา ทุนเรียนดี
- 2560 ได้รับทุนการศึกษา ทุนเรียนดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้